

PREMIUM BONDS.

THE EUROPEAN SECURITIES SYNDICATE, which has no connection with any other Agency in Europe or elsewhere, begs to announce that to suite the convenience of their clients in Natal, O.R.C., the Transvaal, and Cape Colony, the Head Office in future will be at

MCDONALD & FORBES CHAMBERS,

Harrisman, O.R.C.

WHERE ALL ORDERS MUST BE FORWARDED.

The Poor Man's Savings Bank.
Provide for the future by investing in
PREMIUM BONDS.

These Bonds pay interest and give numerous chances of Prizes ranging from £24,000 to £10-0-0.

There is NO RISK! The principal and interest absolutely secured. All Bonds are high class European Government securities.

Monthly payments from 4 - upwards.

T. HERBERT GREEN, }
HENRY ANCKETILL. } Stock and Store Buyers, Harbourside O.R.C.

Mr. L. B. Neal, Bank Chairman

ஐரோபிய பந்தகப் பத்திர கம்பெனி

[illegible][illegible]

எளியவர்களின் பாங்கு

இதில் சேலத்தில் தோண்டிய கல் மணியை, சேலத்தில் சேலம் கல் மணியை

[illegible]

1. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所定之規章及各項辦法。

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குத் தயவுசெய்து பதிலளிப்பேன்.

5. 2015年12月31日，本公司与关联方之间的关联交易情况如下：

17 OCT 1964

2019年12月31日

SECRET

[illegible]

4-60-10-1

SECRET

References

ச. கருணாநிதி பணத்தை சர்க்கார் பத்திரப்படுத்தி ஆய்வைத்தான் பேரில் கொடுப்பதில் கைகொடுக்கவேண்டும்.

முன் கூறிய வத்தியானின் பெரிய கொடுக்கும் தொகைக்கு வட்டி கூடப்படாத, 14,000 பவுன் முதல் 10 பவுன் வரைபு தயாரிக்கும் வகையில் கூடக்கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றன.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 7TH NOVEMBER, 1908. NO. 21.

Edited by P. Subramania Aiyar.

African Chronicle.

SATURDAY, 7TH Nov., 1908.

Government and Higher Grade Indian Schools

Prior to 1899 the public schools of the Colony were open to all without any distinction whatever. In 1899 Sir Henry Balfour was then Attorney General and Minister of Education, in order to carry out the colour policy of the Government, prohibited the Indian children from attending the public schools of the colony attended by European children and created a Higher Grade Indian School in Durban for those who were able to pay the required school fees and conform to European habit and customs. The Indians did not consent to this but, in order not to embarrass the Government by forcing admission into the schools attended by European children, they patronised the Higher Grade Indian School which was in every way equal to the former as regards fees, staff, curriculum, discipline etc. With the support given by the Indian community

the schools progressed very well.

In 1899 the government refused admission only to the Indian boys and the girls were still going to the schools attended by European children, but in August 1905 the new Superintendent of Education (Mr. Mudie) who endeavoured to apply the pruning knife deeper into the colour question dismissed all infants and girls from the schools, attended by European children and established a school for them in the Higher Grade Indian School and taught them separately from the senior boys. About this time an attempt was made by the Education Department to take the building intended for Higher Grade Indian School and use it exclusively for Indian and coloured children under the name of coloured school but failed in their attempt, because Indians opposed this. About the latter end of 1905, the girls and infants who were dismissed from the other schools and sent to the Higher Grade Indian School were dismissed also from this school. A protest was made and they were re-admitted on the 2nd Feb. 1906 and taught separately as before from the senior

boys by a competent lady teacher. This continued until August 1906 and the total strength of this school under this favourable condition rose up to about 250 pupils about 30 of whom were girls. About this time a new assistant Inspector of the coast school who is a colonial born named Mr. C. T. Loran came into power. This man gave notice to dismiss all the infants and mix up the senior boys and girls together indiscriminately. Another protest was made and the notice to dismiss the infants was withdrawn but the mixture of senior boys and girls continued although repeated protests were made. This action on the part of the Government has now reduced the number of girls attending the schools to 6 solitary small girls. In August 1907 further troubles were heaped on the head of the Indians. The infants and standard I was abolished and the school instead of commencing from infants class started from II standard. The Indians protested against this under petition dated the 21 July 1908, and the only satisfaction we got from the Government for this petition was that they could not

entertain it. Soon after this the Colonial Secretary moved in Parliament that the vote for the Higher Grade Indian School be reduced by £675, and the £150 which was allowed for the training of Indian teachers was deleted. This was carried by a unanimous vote, and the Colonial Secretary succeeded in getting an increase of £1000 for Native education and £270 for Native training institution. Vide *Mercury* 7th September 1908.

On the strength of this the Minister of Education issued instructions to the Head Master of the Higher Grade Indian School to dismiss all children above the age of 14. The Head Master conveyed this message to the boys on the 1st of October last that the pupils in question must leave at the end of the month. This instruction would have deprived about 40 to 50 children of their education at the end of October, and they would have no other place to prosecute their studies. Immediately this was known, meetings were called by the different representative committees and resolutions were passed and forwarded to the Minister of education but he as usual, took no notice of it. Application was made to the Minister of education to receive deputation consisting of a few of the Indian representatives but without success. We then asked that the notice of dismissal be

suspended until further provisions were made and this also was not acceded to. As the time was approaching for the boys to be thrown out of the school, we were obliged to move the Supreme Court to interdict the Government from dismissing the boys. The application came before the Supreme Court on Thursday 29 October but the Court desired that notice should be given to the Government and on the grounds that it was ex parte statements. However, we had arranged to give the Government 2 days notice and bring the application on Thursday the 3rd inst. in the mean time the Government, feeling that we were bound to succeed, gave instructions to the Head Master on the 30th October to withdraw the notice and request the boys to attend the school from Monday the 2nd inst. and bring with them the school fees as usual. So far so good, the Indians, of course, will now drop the application and wait and see what the Government's move is.

Are Travellers Immigrants?

We view the effect of the Judgment in the matter of Ismail Amodi, the Principal Immigration Restriction Officer with great alarm inasmuch as it not only introduces an innovation

into the Act itself and thus defeat the real intention and object of the framers of the Act, but it deprives the British Indians of their inviolable rights of free men in that having no status they cannot have any access either to their legal advisers or the Law Courts in Natal. The appellants in this case were simply passing through Natal to resume their citizenship in the Transvaal and as their rights of citizenship was not disputed by the representative of the Transvaal Government, it is wholly immaterial whether they conform to any of the requirements, legal or otherwise of the Transvaal. To enjoin them on their landing here to conform to the laws of another Colony is to say the least of it irrational.

We venture to assert that the decision of the Court was not within the meaning of the Act, and that the Act itself warrants no such inference as that arrived at. It is distinctly stated in the preamble of the Act that it is expedient to restrict immigration into this Colony in order to prevent prohibited immigrants from landing. Now the question at issue is what is the meaning of the term "prohibited immigrants," and whether those Indians who simply pass through Natal come within the meaning of the word "immigrant." The Act in question does not define the meaning of

the word "immigrant" because it would be wholly superfluous to do so.

But the learned chief justice, though admitting that the Act does not actually define the meaning of the word "immigrant" seriously contends that as Section 4 of the Act tells us what is not a "prohibited immigrant," we must infer therefore that those who do not come under the above Section must be "prohibited immigrants." Section 5 of the Act does not define the meaning of the term prohibited immigrants, nor does any other section in the Act, and in the absence of a specific definition we have no other alternative but to lean upon some reliable and authoritative dictionary for a definition. We find in Webster's Dictionary that not one who merely passed through a country to resume his residence in another country but one who enters a country for the purpose of making that country his permanent residence is an immigrant. This is the only reasonable meaning which the terms admits of but that the court declined to accept. We are now told that all travellers are immigrants, a definition with which we do not at all agree. The only course left open to the Indians to get a clear and true definition of the word is to appeal to the Privy Council.

Notes on the Topic of the Week

BY "BHUSSMASOOR"

HOW astounding it is to find the Boers predominating not only over the Transvaal but also over Natal. The Transvaal government has already made a cat's paw of our government, and it is manifested in the policy pursued with reference to stop the landing of those Indians per S. S. Governor.

I EXPECTED that in future the Indians not only would have to give their thumb impression but also of their foot so as to indentify themselves. But lo! it has been proved that such kind of identifications are of no importance to the white public in South Africa. So, the wise gentleman in the City, for inventing a new system—that is to cut of an inch and quarter from the lobe of an Indian's ear deserves the thanks of the public, because he has even experimented this on that Indian with all the necessary apparatus with him. But Mr. Hime of the City Court has been kind enough—rather in strong words—to award the penalty of £20 or a month imprisonment! If nothing else, this surely is an act of barbarism in this wonderful country!!

THE Anjuman and the Natal Indian Congress have respectively called

meetings to beseech, beg, and remind the authorities of the promises made to the Indian Public regarding the education of their children. It is strange to see that Indians are being educated up to a certain limited level; and now by bringing the age limit to fourteen, it is absurd to say that the Indian children are being educated in Natal. If education is imparted to any, let it be imparted in the broad sense of the word and not to be curtailed in this slipshod manner. The Indians can very well observe that their fate is sealed and that they are doomed; hence the only remedy for salvation lieth in suffering.

FROM this great South African struggle, there are lessons to be learnt. Mr. Gandhi, our leader, is suffering imprisonment with hard labour for a principle and is thereby opening the eyes of the public to observe that he and others, particularly Mr. Serabji, are not suffering because they wish to defy the law, but to remove the prejudice and thereby show that, after all, the Indians have a heart to feel and that they must be treated in dignified manner. But the lesson the Indians are learning is as the poet described:—"Yours are Hampden-Russell's glory. Sydney's matchless shade is yours, Martyrs in heroic story worth a thousand Agincourts." Now, if the three names mentioned

above are substituted by Gandhi, Sorabji and Dadabhai, we would find that it would suit the occasion well.

How proud the colonial born Indians should be to find that Ravi Krishna Tellew Singh is also in His Majesty's gaol at Volksrust working perhaps on the road. This young lad knows no other country than Natal and has gone to the Transvaal—may be for a change—to prove his right as a colonial a South African born Indian. He is also bundled up for not giving his thumb impression. Nevertheless honour is due to him for having presented a bold front to asserting the rights of Colonials.

I HAVE made it my duty to attend this great scholar Shri Swami Shankaranand's lectures. The few I attended were very impressive and interesting lectures; there is no doubt that those who were there must have benefited thereby, and if any of my brethren have not heard the Sanyasi's lectures, they would do well to do so now.

Solemn advice to Indian Moslems

Opportunities come, and for awhile, and then pass away never to return. There are opportunities for nations as there are opportunities for individuals.

The Moslems of India have a golden opportunity to serve both their compatriots in the Motherland and their co-religionists abroad. They can kill two birds with one stone; and they can do it by merely being loyal to their beloved Motherland. The universal discontent with the present conditions all over the world, the growing spirit of self-reliance throughout Asia, the rapid advance of political awakening in India, and the sudden but most eagerly longed for re-establishment of the Constitution in the Ottoman Empire, all, separately and combined, proclaim aloud:

"O, ye Moslems! Awake, arise or be forever fallen."

There is no country, which alone contains so many Moslems as does India. If the Indian Moslems combine with their Hindu brethren, they will shorten the days of injustice for the emancipation of India is bound to come sooner or later. Any attempt to arrest the march of nationalism now will be as futile as that of damming Niagara. The Hindu-Moslem combination, on the other hand, will bring about the speedy settlement of the Indian question and will rob the British tyranny of its sting while it lasts. Similarly the protest of seventy millions Moslems of Hindustan, supported by two hundred millions Hindu compatriots, would put a wholesome check upon the

free movement of England in its course of creating mischief in Morocco, Persia, Afghanistan and Turkey. In the event of England brought to her knees about India, she will be in no position to do mischief to any of the independent Moslem governments.

Since Japan evinced extraordinary skill and energy for an Asiatic nation and defeated Russia, England embarked on the policy of effacing all the independent Islamic governments on the earth, lest they too, may one day revive like Japan and put an end to British domination in Asia. She made a bargain with France in 1904, giving her a free hand in Morocco, in exchange for her occupation of Egypt for unlimited time. But her most perfidious deal has been with Russia lately, by virtue of which she divided Persia between herself and Russia, decided to attack Afghanistan while Russia should occupy northern Persia, and persuaded Russia and France to agree upon detaching Macedonia from the Ottoman Empire and handing it over to Bulgaria. After stealing Macedonia from Turkey, the Turks would be forced to go back into Anatolia and Turkey would cease to be a European power.

Every newspaper reader in the civilized world knows what atrocities have of late been committed by France in Morocco, and what bloodshed and misery that un-

happy Moslem land has gone through by the evil machination of England. In the beginning of last May England was prepared to send an expedition into Afghanistan and nip the growth of that gallant little kingdom, while Russia had already started on the work of claiming the Noman's Land in Northern Persia. But a sudden development of a new situation in Bengal on account of bomb-throwing by a Bengalee youth quite upset the plans of both the British and Russian governments, and they were forced to halt from proceeding on the venture. In regard to Macedonia, the Balkan Committee in London, with which many exalted personages in British society have been associated, has been helping for some time past the marauding bands in Macedonia with arms, ammunition and money, and thus creating disturbance. It would be made an excuse for cutting off Macedonia from the Ottoman Empire. In fact this plan was carried so far that there was very little left to complete the project. King Edward, who has acquired a reputation of a peacemaker, of course, by means of giving away other people's country, was busy receiving and paying visits to the crowned heads of Europe, and was now in Paris and anon at Reval giving final strokes to the conspiracy of the dismemberment of the Ottoman Empire. Fortunately the patrio-

tic man in Turkey realized in time the serious nature of the plot England had prepared against their country and compelled the Sultan to re-enforce the constitution of 1876. Thus they foiled England in regard to her dark designs upon the Independent Islamic lands.

The Turkish Constitution now recognizes all the children of the soil—Moslems, Christians and Jews—as equal in the eyes of the law and calls them all Osmanli. Is it not time for the Moslems of India to take a leaf out of their co-religionists, the Turks' book and recognize all the children of India as their brothers? Is not the love of one's country a part of the Faith? Now at this general resurrection, when all communities in Asia are waking up and starting on new careers, there is also an opportunity for the Indian Moslems to regain their past glory and remove the present shame by joining hands with the Hindus.

There is a moral in this marvellous bloodless revolution in Turkey. It is that education, agitation and organization can overcome even the greatest despotism in the world. The history of the last three years in Bengal also teaches the same lesson that a band of a few earnest, indefatigable workers can influence a nation. Of course, the success of every movement is always in proportion to the sincerity and determination of its

promoters. The last but not the least lesson is that the reformers and patriots are the real followers of the prophets of God, who came from time to time to save humanity from political, intellectual, moral and spiritual bondage. "So may the peace of God be with those who follow the right direction."—AN INDIAN MOSLEM.—*The Free Hindusthan.*

Sir Charles Bruce on the Transvaal Crisis

The *Empire Review* for October contains an article by Sir Charles Bruce, C.C. M.G., on "British Indians in the Transvaal." Part I. deals with the history of the struggle from the commencement of passive resistance. In Part II. Sir Charles says:—

The question of the British Indians in the Transvaal cannot be isolated from the larger issue of British India's place in the Empire. Mr. Chamberlain's tribute cannot be too often repeated:

"The United Kingdom owns, as its brightest and greatest dependence, that enormous empire of India with 300,000,000 of subjects who are as loyal to the Crown as you are yourselves," and among them there are hundreds and thousands of men who are every whit as civilised as we are ourselves, who if that is anything, are better

Random Thoughts

BY "SANATANI"

born in the sense that they have older traditions and older families, who are men of wealth, men of cultivation, men of distinguished valour, men who have brought whole armies and placed them at the service of the Queen, and have in times of great difficulty and trouble, such for instance, as on the occasion of the Indian Mutiny, saved the Empire by their loyalty. I say, you who have seen all this cannot be willing to put upon those men a slight which, I think, is absolutely unnecessary for your purpose (i.e. the restriction of wholesale immigration), and which would be calculated to provoke ill-feeling, discontent, irritation, and would be most unpalatable to the feelings, not only of her Majesty the Queen, but of all her people.

(To be continued.)

The case in which Joe Pillay and his two sons were charged with assault with intent to do some grievous bodily harm, was before Mr. Hime, at the City Police Court, this morning, for the thirteenth time, and had to be adjourned again for the reason that Mr. Yonge, who is for defending the accused, was unable to appear.—The Times of Natal 4th November.

GO TO

"African Chronicle P. Works"

FOR

GOOD PRINTING.

It is important if not imperative for every statesman to chronicle and take home the decision given as regards the legality of detaining the poor Indians, who arrived per S. S. Governour. Let us hope that the great statesmen of South Africa at the convention would not only speak

Imperially but act Imperially.

The Government is very eager in imposing taxes on its subjects, failing payment they are punished; but the protection accorded is rather meagre indeed. I learn not many months ago, crimes of a most atrocious kind were committed by persons unknown, whose motive were nothing but robbery. Another instance of dokoity at the Estate has come to notice.

The occupants were brutally assaulted, and their valuables taken away. It is unusual indeed, to conceive such plundering being rampant. Unless the disease is clean wiped out it is impossible for these poor Indians, who are inhabiting the outskirts of the borough to rest at night without the fear of being ransacked and murdered.—It is to be hoped that the authorities will not rest ere getting the whole of these dakoits to book.

The department has introduced a new spirit in the education of our children at the Higher Grade Indian School by imposing an age limit. It would be injudicious, if the protests had no effect. The leaders of the community must approach the head of the department; and I have every reason to believe that the department

will be considerate, and if we go about the right way I am sure they would evince their sympathy in the matter and thus restore the school to its former status.

At a representative meeting of the community on this most important question education. It was very pleasing to learn from one of the speakers (Mr. R. Lugumbeshty) who in the course of an exhaustive speech said it is high time the Indians had an institution of their own, beside the Government Aided Schools. It is an appropriate suggestion indeed. I trust the community would move in the matter and make out a scheme for the establishment of an institution of their own.

Magistrate and Counsel

A Strong Remonstrance

In the First Criminal Court, yesterday morning, counsel for the defence in a case which was being heard apologised to the Magistrate (Mr. C. O. Griffin) for certain remarks he had made while addressing the Court on the previous day. Counsel said that he most unhesitatingly withdrew the words uttered, and he asked his Worship to overlook them. He regretted the remarks which were made in the heat of the moment, and he was prepared to offer any further apology his Worship might desire.

The Magistrate, addressing counsel, said: So far as concerns the matter for which you have expressed your regret and offered your apology this morning, I would rather say nothing at all, only for the fact that it does not affect me personally, but that it affects the Bench, and affects me in my judicial capacity. Therefore, I feel bound to say something upon what passed yesterday. I was then told that I had prejudged the case. Of course, as you know, that is a matter which might have warranted judicial notice being taken of it at the time, but I refrained from doing so, because, somehow or other, I felt that perhaps you were not responsible, shall I say, for the remarks you made; that, having regard to the earnestness with which you were addressing me, they were made in the heat of the moment. What I want to say is, that I don't regard what took place as altogether your fault, but I put it down to the manner in which I have noticed addressed by some counsel to the Magistrates' Bench have grown almost to impudence. I am very sorry to say this, because I have always looked upon lawyers as coming to Court to assist the Bench in adjudicating matters. The view I take is that lawyers are here to help the Court in to a proper judgment, a proper resolution, in the cases before the Court, but it has been my painful experience, since I have been in this borough, to find that, instead of that being the attitude of some lawyers,

attempts have frequently been made to throw dust in my eyes and to mislead me; and, in fact, more has been done by some members of your profession to endeavour to make me give wrong judgments than anything which has been done by them to lead me truly and honestly into making a proper judgment. It is only for that reason that I take this opportunity of saying how very sorry I am to find that such a spirit should be prevalent among some members of the profession to which you belong. So far as you yourself are concerned, I must say that, with the exception of incident, I have always found you conduct your cases in a proper manner, and that you have not been failing in the respect due to the Court. I therefore readily accept your professions of regret, and I don't wish to say anything further in the matter.—Natal Mercury.

The story of my Life

N. K. Ramaswami Aiyar,
B. A., L. L. B.

Advocate of the Supreme Court

1. It was in 1884 that I began my study of Social Evolution as a phase of Universal Evolution. I have arrived after these several years of study and practical work at my present views on our Social Evolution, based on Herbert Spencer. With a view to trace the gradual Evolution of my conclusions,

I propose to briefly give the story of my life. Further I think it desirable, in the present state of things, that every public man should write himself what he has done. I hope therefore I shall not be misunderstood for writing this. What follows has already appeared then and there in the Press and I now put them only in a connected form.

2. I was born in a poor Vydik Brahmin family at Negapatam in the Tanjore District in 1807. My father, Rao Bonadur Krishna Sani Angar rose from a clerk in Rs. 15 to the post of Deputy Collector at Tanjore on Rs. 500. My father died in 1842. My grandfather Brahmasri Chhaya Swamikal was an orthodox Vydik well versed in Sanskrit literature and the Shastras and he became a Sannyasi in his last days. My grandfather died in 1876. His body was buried, as usual on the bund of a tank at Negapatam. Mr. M. R. Weld, Joint Magistrate, ordered that the body should be removed and buried else where and added that if it was not removed, it would be ordered to be removed by the Parish and thrown into a place where night soil and rubbish used to be thrown. The family and the Hindu public remonstrated strongly against the order, but all in vain. The body was removed by the family and buried elsewhere. Afterwards, the family and the Negapatam Hindu public having memorialized the then Governor of Madras, the Duke of Buckingham, he suspended Mr. Weld from

office for a few months and took away his Magisterial powers considering him unfit to exercise the same as evident from the terms of his order, with reference to the removal of the sacred remains of a Brahmin Samivasi. The Governor further ordered the payment of compensation to the family for the expenses of the second burial, but my father declined it being an old servant of Government. The Government order and other papers in the above case which appeared at the time in the Press ~~were then~~ collected and published by my father. They were again reprinted in the early numbers of the "Indian Patriot."

3. I passed B. A. in January 1886 and B. L. in January 1892. I took philosophy for optional subject in the B. A. Examination. Philosophy has been my favourite study ever since, especially Herbert Spencer's Synthetic Philosophy, which embraces Astronomy, Geology, Biology, Psychology, Sociology and Ethics. Hudson's introduction & Collins Epitome are the best works on the subject. I was very orthodox in College days but Herbert Spencer having taken hold of my mind, I gave up orthodoxy in 1886. I gave that year at Tanjore my first lecture, which was on "Morality in India, Past and Present" holding that the present was an improvement over the past. I was in Government service for nearly ten years. I served in the Registration, Judicial and Revenue Departments in Tanjore, Madura.

Salem, S. Arcot, Chingleput, Kurnool and Madras. I was Sub Magistrate too for some time. In 1894 I published my first work on freehought lines, called "Mistake in Faith or Religion, Science, Sociology and Ethics." In that year I attended the Congress for the first time, it was held in Madras. In the beginning of 1896 I resigned service with a view chiefly to do public work.

4. In 1896 I was apprenticed in the High Court. In that year I took an active part in the Madras Hindu Social Reform Association. I established a Reform Press for the cheap publication of Reform Literature. I wrote a series of articles in the "Indian Social Reformer" on "Our Fallen Sisters" after making certain delicate investigations in Madras personally. I spoke in December 1896 at the Indian Social Conference, Calcutta on the elevation of the Panchamas. I attended also the Congress that year as a Madras delegate. In that year I published in the "Madras Standard" a series of articles entitled "Ten Years' Official Experiences" and wrote also a few open-letters to the Judges of the Madras High Court in the "Hindu" on the Madras High Court office. I also published in 1896 a "Hand book of Civil Law" I started in the same year a freethought monthly called the "Awakener of India" which was conducted and circulated gratis for over seven years. I became Member of the London Secular Society.

(To be continued.)

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 7TH NOVEMBER, 1908. No. 21.

African Chronicle.

SATURDAY, 7th Nov., 1908.

2025年1月1日

மதகு மதகுமாயிப் புகிந்து மதகும
ன்று சொல்லப்பட்டது அந்நூலார்
சான்றியாகும். அது காடுதான்
கரும் விசைப்பங்களைவிடாம முடிந்த
தன்மையே கிடைக்கவேண்டியவகையி
ல்; கிடைக்கும் அளவின் செயல் அ
கிலங்களின் தன்மைமையே உயிர் த
காது கொட்பாடுகளும்கூட. தீயிற்
மதத்தில் அகலி இருக்கும் விசை
ப்பங்களைவிட (3) உண்கைமையே
உணர்தலன்றி செயல் அளவுகளின்
கவனப்பெட்ட அநாக்களுகூட
அத்புகி விசைப்பங்கள் (2) இன்
துணிகளை மிகப்பெரிதாயிற்று
கூடவதற்கு வேண்டிய அளவுப்பா
ன விசைப்பங்கு மிகக்கவத்கூட மூ
கி தலைவகையே, அந்நூ மதத்தின்
வை எல்லாவற்றை அறிப்பதற்கு
கூடவது விசைப்பங்கை முடிந்த
மாய் கவனப்பற்றி இருக்கிறார்க
கூட, அது விசைப்பங்கை எல்லாறு
முடிவாகக் காணத்தென்ற பொ
லாது என்று கவனிக்கலாம். “மன
வாக்கிவிற் சம்பு மனின்” என்ற
துணை நாம் முடிந்ததற்காய் கவன
கொண்டபின் பொழிய, அவை க
விதி விஷயங்கள்; பொருத்தி
துவமாய் குருக்காய் அறிவமு

யாதென்பது இவர்களுடைய கொள்கை. இப்படிப் பட்டவர்களுக்குத் தந்தைமதம் ஒரு சூழ்ச்சிக் காணாங்கி மென்பது யத்திக்கும் பொருத்தது. ஆகவே இவர்கள் தந்தை மதத்தை ஒரு காண்திரெய்ந்து அங்கீகரிக்கமாட்டார்கள். மிகுதி காண்திரெய்களின் உண்மை யான முனிவிப்பவர்கள், இவ்வாறு தான் இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு முயற்சாய் உந்துகோக்கல், சொன்ன, அதுமானம் முதலியவர்க்களால் ஏதே ஒருவாறு சொக்து கொள்ளுவதையுபொலப் பெரியோசாக்குவாய்க்கப்பட. "மதவாதிகட்குட்படுத்தலாய்" இருக்கும்படியிப்பாருளானது அவர்கள் வருணித்தவாறு இருக்கும் இல்லையா என்று முன்சொன்ன ஒழுக்காய், அப்படி இவ்வாத ஏதே ஒருவாறு தெரிந்து கொள்ளமுடியும் என்பதை அவர் மதந்திரிப்பாற் போதும். உண்மையை உணர்வேண்டுமென்ற ஆவத்குடைய ஒருவன், ஒரு மதநியாயக் கொண்கையையும், முன் சொன்ன ஒழுக்காய்ப் பரிசோதித்துத் திருப்தி யடைந்தால்லது, "முத்தந்தையாய் நம்பவோட்டான், இதற்கெற்ற ஞானவானியுடத்தில் வலியுடையமுனி சீராய் பிரான் கொக்தி "உண்மையானது பால்கனிடத்தி இருந்து வந்தது ம் சந்தோஷமாய் அதை அங்கீகரிக்கவேண்டும்; சந்தேகத்திற் கிட

மாண்து கீழ்மே தேவஸிபுத்திரிய
 க்து வந்தாலும், புலாதந் கதரிபு
 மாய் கிராகரித்து விடவேண்டுமென்
 னன்று உபதேசித்தருளி இருக்கி
 றார். முன் சொன்ன மாதிரியாய் ம
 தவீரமங்கலமும் கூலதீர் குழுவ
 லாகவும் பிரித்தாகும், ஆன் துக்கொ
 ன்று ஸ்ரீராமமாய்ப் பெருந்தி து
 ருப்பதுதான் உங்க்து மதத்தினு
 ன்டைய இப்பயர் வந்த மேக்ஸமத்
 குக் கிரித்திரும் காரணமாகும்.
 இம்மாதிரி மூதல் ஸ்ரீராமஸ்திரி
 துள்ளுமதவாதிகளால் ஸ்தீர்த்தாந்
 ப்படுத்தப்பட்ட உங்க்து மதத்தினு
 ன்டைய மதத்தின்கீழ் மதவீரம
 க்கதீர் வந்து ரொக்கிள், ஆகல
 களுக்கடய ஆனந்த பேதத்ததக் க
 ண்டி திகெக்கிட்டு, இவைகளை எல்
 லாம் எப்படி ஸ்தீர்த்து மதவெள்ள
 சொல்லது என் னு சந்திக்க வேண்
 டுவருகிறது. இந்த மத வீரவீரம்
 களுள் சிற்சில தம்முள் வீரோதமா
 கவும் காணப்படுகின்றன. இந்த
 பேதத்தை மொக்கியே தாயுமான
 லரும் "செய்யும் வீரப்பத்தம், கரு
 த்தே வலத்தம், ஸ்வர்க்க வரமு
 மனத்தம், சந்தெய்க்கு மனத்தப
 தம் திகழ்ச்சிற் சமயமு மனத்தம்"
 என்று சொல்லி, சிங், மதவாதிக
 வெல்லாகும் "சந்தவுமே மொழிவ
 நிலவாற்பாதாந்" போகமனது
 கருதப்படுமொந் பரிமல" க் கிஷ்
 னை. பெருகிம்" என்று பரிதவித்
 திருக்கிறார். இம்மாதிரி என் மாத்

யாமல் (வாஜபதிசாய, அஜிதன்) இவர்களைப் பண்பிப்பதுபோல) திகழ்ந்து விட்டது. வேற்று நாடுகளுக்கு அனுப்பப் பட்டதும், பிரெஜஸ் பட்டினி. அக்களம் அனுப்பப்பட்டவர்களைத் தேர்ந்து எடுத்துக் கொண்டு, அவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனவே, இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனவே, இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை.

கவனித்துக்கொண்டு வரும். எனவே, இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனவே, இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை.

மேலின் பாக்

இந்த காரியம் சங்கம்.

கடந்த காரம் கலம்புரீ. இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனவே, இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை.

எனவே, இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனவே, இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை.

மேலின் பாக், அவருடைய குமாரசுருக்கும் அடிக்கே கேள் 13வது தடவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

எனவே, இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனவே, இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை.

எனவே, இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனவே, இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை.

எனவே, இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனவே, இவர்களைப் போலக் கித்திரங்கள் வைத்துக்கொண்டு வந்ததற்கு நம்பிக்கை இல்லை.

Get the Best Deal

1. இந்த அரசுக்கு முழுநிலைப் படிப்புகள் காணப்பட்டதில் கிருத்தியை உடனேதோ அப்படியேயே ஏழாம் வகுப்பு கிருத்தியை உடனே மென்ற முதலில் ஏன் 1884-ம் ஆண்டில் தெரித்துக் கொண்டேன். கம்முண்டம் அறிவிருந்த கிஷயம் பகன்சு இருப்போதற்குமுட அபிப்பிராயங்கள் ஏன் அந்தே வரவுகளைக் கிரிய தெரித்துக் கொண்டேன். இந்த அபிப்பிராயங்கள் என்னுடைய படிப்புகள் காணப்பட்டதில் உண்டாகிற தென்ற காண்பியாதற்கு என்னவென்றதை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகவே உடனும் இத்தகைய கிரியைப் போதித்துப் பார்த்தால் தெரிந்த கிரியைக்காக உண்டாகும் ஒன்றைக்கு நுகும் தாக்களை காண்கள் செய்த காசியங்களை வெளிக்குதல் கலமென்று கொண்டுத. ஆகையால் ஏன் இப்போது கொல்லப் போகிறவைகளைப்பற்றி சிந்தனை அபிப்பிராயம் கொள்ளாமலிருக்கும் படியாய் இந்த வாதிப்புகளை செட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சீழ்க்கண்டவைகள் முன்னமே அப்போகைக்கப் போதுபத்திரிகைகளில் அச்சிடப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை இக்கேடு ஒன்றுடன் கொடுத்த எழுத்து கெட்டு

2. காவல் துறைகளில் இல்லாத
கப்பல்களில் ஒரு சிறு கை
பிடிக்கப்பட்டவை 1867

ம. இலித்தின் பிரத்தேன். என்னத
கப்பலுர் எவ்வகதூர் கருவண்ணா
ம் அய்யம் 15 ரூபாய் குமந்தா
வேலையில் ஆரம்பித்து கடலையாய்
500 ரூபாய் சம்பளமுள்ள தஞ்
காலுர் டிப்டி கலெக்டர் ஆனார். எ
ன் தகப்பலுர் 1894 ம் இலித்தின்
காலஞ் சென்றார். என் பாட்டனு
ர் பிரம்மஜன ஸ்ரீ கப்பலாஸ்திரி
தன் சமங்கிருத்ததிலும் பாஸ்திரி
ஞ்சனிடும் பயின் தவரர். அவர் த
டைதிரில் கல்கரியாதி ஆசிரமம்
யாநகிக் கொண்டார், என் பாட்
டலுர் 1876 ம் இலி காலஞ் சென்
னார். அவர் தேவத்தன வழுக்கைய
டி சாத்தப் பட்டணத்தில் ஒரு குள
த்தனையில் அடக்கம் செய்தப் ப
ட்டது. சபக்கலெக்டர் எம். சூர்.
வேலிட என் பவம்: இந்த தேவத்
தன எடுத்து கிடவேண்டுமென்
தான் அப்படி எடுத்தாவிப்பாஸ்திர
தாரபர்களைக் கொண்டு எடுப்பின்
க்து குப்பைப் போகிற துடத்தி
க் போகிட படி உத்திரவு செய்தப்
பட்டுமென்றும் சொன்னார். குடி
ம்பத்தாகும் இர்து மகா ஜனங்க
ளும் இப்படி உத்திரவு செய்தப்
பட்டதென்று மங்குளுக்கும் அவர்
சேருககல்கிறார். குடிம்பத்தார் தே
வத்தன பெருக்து நறமெருகு இட
ததிக் அடக்கம் செய்தார். பிர
கு குடிம்பத்தாகும் பாஸ்திரி இர்து
மகா ஜனங்களும் அப்போது செ
ன்றே உலர்வாவிருத்த பதிக் கு
ப்பக்கிலுமா என் பவருக்கு மகா
செய்து கொள்ள அவர் வெவ்வே
வேலியிலிருத்து வெவ்வேட தேவி
ஒரு பிராமதனா கல்கரியின்
தேவத்தனார் பதம் செய்த உத்தி
ரிலும் இவர் மேலில்கிரேட் அடி

காரம் பிசிய வயக்குன்னவா
 லவென்று கிடைத்த அருடய
 மெனினதோட அதிகாரத்தையும்
 எடுத்த விடார். இரண்டாம் த
 டவை தேவத்தை அடக்கம் செ
 ய்தகிஷ் துணையை குடுமபத் தா
 ருக்கு குறிக்குமாடியாயும். கவர்
 னர் உத்தியோகேய்தார். ஆனால்
 அநேக காரணம் கவர்னமென்றி
 லத்தியோகத்தி லிருந்ததால் சிலவர்
 துவை தனக்கு வேண்டாமென்று
 என் தகையது சொல்லிவிட்டார்
 இதன் விசயம் ஏற்பட்ட கவர்
 னர் மென்ற உத்திரவு இது
 காலத்தாலும் அப்போதே பத்தி
 நிகை கவிஷ் அச்சுப பட்டவை
 செய்தது கவர்னமயத்து ஒரு ப
 த்தமையர் அதகாலத்திள் அச்சு
 டார். அவர்களை மருபடியும் இங்
 கியன் பெரிய பத்தினிகையின்
 குதன் கவகையின் அச்சுப

[illegible][illegible]

(இரண்டாம் பாகம்)

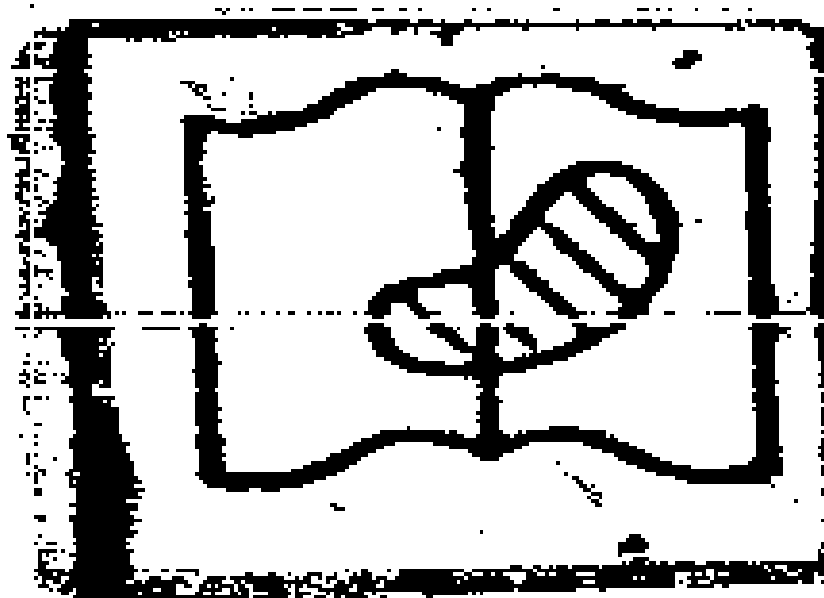
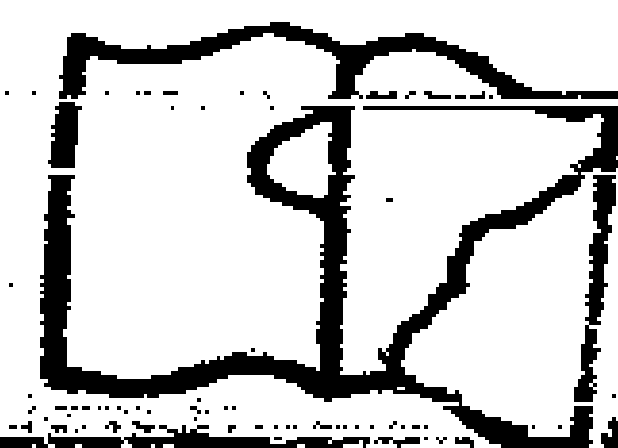
சென்னை: பதிப்பு: கி. மு. 1954

பதிப்பு: கி. மு.

மீட்டர் ஊரிலிருந்து ஒரு கிலோமீட்டர்
தூரம் வந்ததற்குப் பின்னர் வரம்பு
பெறாத கிராமங்களாக மாற்றப்பட்டன.
பொது ஒருங்கிணைப்பிற்குப் பின்னர்
கேள்வி எழுந்தது. குடியிருப்போர்

த சிவசிகர்புரணி கிடப்பதைக்கண்டு
கட்டார்தன் புனி அகம்பட்டுக்
கொண்டது. இந்தப் புனி இது வ
காரிதூம் அக்கம் பக்கத்தினுள்ள
கமரீ இருபது மணிதரைப் பிடித்
துத் தின்றது. கமரீ 12பேர்களுக்
கு மேல் இந்தப் புனிவினாற் காயம்
வட்டத்து தப்பி விருக்கின்றார்கள்.
தெய்வக் செல்வாய் இப்பொழுது
பிடிக்கப்பட்டது. இந்தப் புனி வி
டவாவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டி. அ
நன் காவிரிவரத் தெரிப்பாற்றியொ
ரூது வலிந்துக்குள் ஒரு மணிதரை
வட்டத்துக்குள்புறமும் நாளும்இன
கந்தல் உதிராமலும் காணப்பட்ட
து. அந்தன் உதிராமல காணப்பட்
டபடியால் கவிப்பதின் ஒரு சிறு
பெண் இந்த மிருகத்துக்கு இரை
வாகனினால் து கிளங்குகின்றது.

சுருதுறு சாட்சி காணல் இயை
 டு ஸாப்படுத்திநுதும் தாதுவோ
 கத் தேசு திரேபவுகன் சீகாரி
 தப் பரிம, இந்த தேசு விசாரணை
 கைய முன்வரிபடு அரிசு கனகா
 ல்கன் திரேபவுகனு கிண்பு
 தெய்வப் போலதாய், பவுகன் தாது
 னை சிபாயகதல் டாக்டி அரிசு தி
 ரிதுத்ததாத ஸாக்காரி தெய்
 ருக்கின தாய் திரேபவுகன் தாது
 துது அலாமைதில் துர்த்துக்கப்
 பாய் துத்ததால் குடுகைகைய போ
 படு அலாதநல் காப்பிரி சாக்நி
 கை அன-தது கையப்பர்கன் சா
 க்மராய் சாப்பிக்கு 450 சாக்நி
 னும் குத்ததாய் பாத்திலி 300 சா
 க்நிக்கு மிருக்கின்றன. ஸாப்ப
 மர்த்துதுக்குள் தேசு முடிந்த கை
 தெய்வத் தகலரும் அரிப்பொய்
 பரிசிலர்கன்.

PREMIUM BONDS.

THE EUROPEAN SECURITIES SYNDICATE, which has no connection with any other Agency in Europe or elsewhere, begs to announce that to suite the convenience of their clients in Natal, O.R.C., the Transvaal, and Cape Colony, the Head Office in future will be at

McDONALD & FORBES CHAMBERS,

Harrismith, O.R.C.

WHERE ALL ORDERS MUST BE FORWARDED.

The Poor Man's Savings Bank.

Provide for the future by investing in

PREMIUM BONDS.

These Bonds pay interest and give numerous chances of Prizes ranging from £24,000 to £10—0—0.

There is NO RISK! The principal and Interest absolutely secured. All Bonds are high class European Government securities.

Monthly payments from 4— upwards.

T. HERBERT GREEN, }
HENRY ANCKETILL, } Stock and Share Brokers, Harrismith O.R.C.

For Pamphlet, or any other information, address as above, or No. 15, Natal Bank Chambers.

ஐரோப்பிய பந்தகப் பத்திர கம்பெனி

கெட்டில், பாங்கு சேம்பர், டிபன், செப்டைல், மோண்டெய்ஸ் 750.
த. ஜெபாட், கிரீக் ரெபென்ட். ஜெபாட் ஆங்கிலம்—சத்தியாபதிதன்—குபிரிசுக் டெக்டர்.

எவ்வாறானால் பாங்கு

இந்தப் போட்டி தொகைகள் கட்டப்படாமல், செலிசுக் பென்சில் போட்டி மனம்போக உதவியாக இருக்கும்.

போட்டிமுதலும், கட்டிடமும், அவர்கள் பத்திரம் குறிக்கப்படும்.

கல்லாபத்தக பத்திரங்களுக்குத் தரப்படும் ஐரோப்பிய கவர்ன்மென்ட் பத்திரங்கள்.

மாதமொன்றுக்கு 4 பில்லிசு கிடைக்கும். அதற்கு மேற்பட்ட வசதிகளையும் கட்டலாம்.

பணத்தை மேற்குறித்த மாதம் ஆயிரம் கட்டி அதை மொத்தமாக அங்கீகரிக்கப்படும்.

ஜெபாட்—ஜெபாட் ஆங்கில கம்பெனி—17 கிளப் ஆர்க்கைட் டிபன்.

இந்தியாவின் கிழக்கு

ச. ப. செகரெட்டரி

77 கிரீக் ரெபென்ட் டிபன்

சு. சர்க்காரின் இலம்

"ஆயிரத்தின் கர்ந்தமணி" பத்திரங்கள்.

88, கிரீக் ரெபென்ட் டிபன்

உங்களுக்குப் பணத்தை எவ்வாறு பத்திரப்படுத்தி அடவதென்பதில் பெரிசு கொடுப்பதால் கட்டுரை உடனாகும்.

முக்கிய பத்திரங்களில் பெரிசு கொடுக்கும் தொகைக்கு கட்டி கட்டப்படும், 24,000 பவுன் முதல் 10 பவுன் வரையிலான தொகையையும் கட்டி கட்டப்படும் மிகுந்த நன்மை.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 14TH NOVEMBER, 1908. No. 22.

Edited by P. Subramania Aiyar.

African Chronicle.

SATURDAY, 14TH NOV., 1908.

Indian Education

It should be interesting to our readers to observe how the Indian community is treated in the highest of quarters in this garden colony and how, even the cabinet ministers, have not escaped the contagion which is prevalent in the political atmosphere of this colony. Our readers will remember that the Natal Indian Congress, as representing the Indian community, requested the permission of the Minister of Education for a deputation to wait upon him in order to discuss matters relating to the Higher Grade Indian School, and the minister curtly replied that he was unable to comply with this request for lack of time. On the other hand, Canon Smith asked for an interview, and the Minister of Education was able to find the time to grant it.

It is reported in the *Mercury* of the 30th ultimo that Canon Smith said that the deputation appointed by the Diocesan Synod to see the

Minister of Education in order to protest against the withdrawal of the grant for the training of Indian Teachers met the Minister of Education who sympathised with them and pledged himself to see that the item be placed on next year's Estimates.

Whilst the attitude of a Cabinet Minister towards the Diocesan Synod has been so obliging as to find the time for receiving a deputation amidst extreme pressure of business, his attitude towards the combined movement of the whole of the Indian population has been nothing but absolute indifference. At the commencement, the various public bodies expressed in public meetings their disapproval of the action of the government towards the Higher Grade Indian Schools of the colony, and subsequently they submitted resolutions protesting against their continued action, and ultimately, they asked for an interview, and the minister, without considering the feelings of the subjects, refused to grant the humble request of the deputation.

On the other hand, Canon Smith is fortunate enough to get an interview, and

eventually extracts a promise from the government that the usual grant allotted to the Training College will be placed in the Estimates for next year. Budget. Should it be legal, and should it be constitutional in the power of a single Cabinet Minister to grant promises, then is it consistent with the policy of the government and for the same minister in his reply to the resolutions of various Indian public bodies to say that "the dismissal in question was necessitated by the direct Vote of a majority of the members of the legislative Assembly, and that he has no power to intervene in the matter." Should the government be helpless to assist the Indian Community in the matter of education in consequence of a direct Vote of the Houses of Parliament, they should be equally so in the case of Canon Smith! But if it is within the rights of the Cabinet Ministers to grant small concessions to sectarian bodies, certainly it stands to logic, that the Indian community has a right to claim for similar treatment. On the whole, Canon Smith has obtained all what he wanted, and these poor brown skinned devils, despite their cries,

and shoutings, got nothing. What a contrast this state of affairs presents! The Indian Community pays more taxes than they have no representatives in the Parliament, and when they come to the Minister in his dual capacity of responsible head of the government, and he as an independent and self-elected representative of the disfranchised subjects, in response, has got nothing to offer them, not even a word of consolation! But, Canon Smith, and the Synod, who have their representatives in the Parliament, and who can well afford to wait even for concessions, are given every thing what they desire!

This anomalous state of affairs tends only to accentuate the ill-feeling and discontent which is fast spreading among the mind of the people in Natal, and it would not pay for the government to ignore the situation with all its unpleasant odour. The position of the ministers is embarrassing, and they make it doubly so by their declining to listen to the complaints of the subjects. We understand that the ministers have given fresh notice of dismissal of the children attending the Higher Grade Indian Schools after the end of the year. With due respect to the government, let us once more submit that the Indian Community will no longer submit themselves to a policy based on eleemosynary ideals. What we

want is education, which the State is obligated to give our children, and that we shall have, because we are tax payers. We claim it as our right, and ask no favour. But should the ministers be not disposed to comprehend the important issues involved in this question, none but the government will be blamed for creating a situation which would end in a nice ring of war between the minority and the Indian people.

Comments & Notes.

WE LEARN THAT THE African Political Organisation of Cape Coloured People has, through Mr. J. X. Merriman, the Cape Prime Minister, forwarded a petition to the National Convention sitting at Durban, urging the preservation of the Cape Coloured Franchise under closer union and its extension to the other colonies. We congratulate Dr. Abdurraman the Veteran leader of the Association for drawing the attention of the Convention and reminding them of the fact that in the event of federation or unification the inviolable rights of the Cape Colony people must be respected. Should South Africa ever be united, we hope that Mr. Merriman would think twice before agreeing to any proposal which would deprive the coloured people of their just rights. Mr. Cecil

Rhodes one of the great statesman that South Africa produced was in favour of the extension of political privileges to all coloured persons without distinction of colour or creed, and we are glad to note that almost all the Cape politicians of weight and importance are strongly in favour of Rhodes famous dictum. Whilst such is the consensus of opinion in the Cape, the opinion in the other colonies is opposed to the Cape. It may be asked what is at the bottom of all the agitation in South Africa against the coloured men. Is it race antipathy? Is it incompatibility of ideals? No, not at all. The *London Times* in an admirable article recently puts the position in a nutshell. "Their labour" says the *Times* "makes possible great industries for which efficient white labour cannot be found. They perform many minor tasks which white men have become too proud to perform, although our vaunted civilisation cannot get on unless they are performed. But labour with a capital letter which will not do these things, is furious at the spectacle of their performance by other than whites. It is equally furious if white men from other places perform the tasks which labour disdains or works for wages lower than labour decries. To be severe and never to be just is the penury of the most sordid criticism amongst the political lead-

ers of the South African colonies with the exception of the Cape. But we have every reason to believe that wiser counsel of the Cape will eventually prevail. Let us wait and see what Henry Time has for us in stock.

* * *

OUR READERS MUST BE aware of the painful circumstances that lead to the termination of the Indian National Congress last year in Surat. Space forbids us to relate the narrative in full, but, it would not be inopportune, if we state few incidents that occasioned a burst of storm in the Congress camp. Last year, the Congress had seen the 23rd year of its existence, and during this long period, the Congress, which is the product of western thought, civilisation and culture, has been the medium and the centrifugal force to coalesce the scattered forces of the Indian races together, and weld them into a homogeneous nationality. Despite the combined out-cries made against this movement by the Home, Colonial and Anglo-Indian presses, our national Assembly by its indomitable energy has lived to see the ominous yells of these incessant growlers die out, and even the mightiest of mild despots—the Anglo-Indian bureaucracy—has been compelled to stealthily follow the path of reforms indicated by this

great national movement. Not long ago, the *London Times*, as the official spokesman of the British press, recognised the Congress as a representative body of the public opinion in India; but even at the last hour it would not openly say a good word of its actions, neither of the existence of this movement as conducive to the maintenance of British Supremacy.

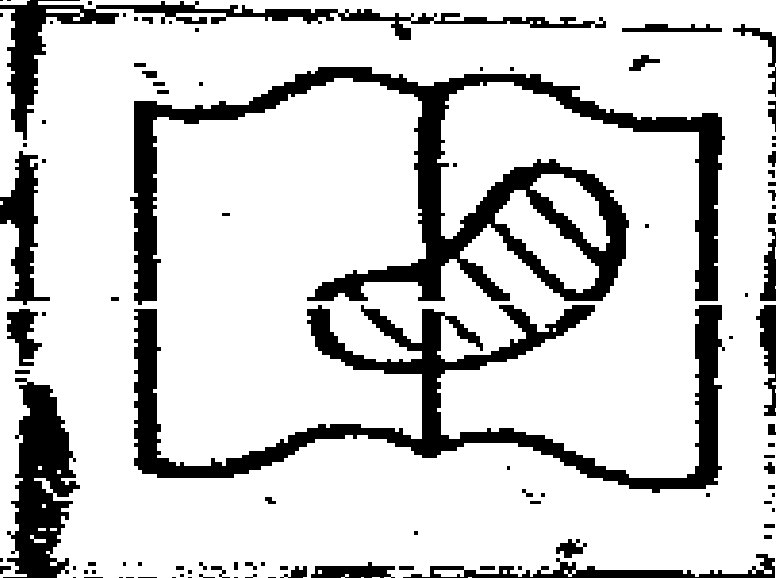
* * *

HOWEVER, THE POLICY of giving English education to Indians introduced by Lord Macaulay, has been the cause of saving India and secured the paramountcy of the British nation over Asia, and but for this wise and far-seeing measure adopted by the great statesmen of the middle half of the nineteenth century, Briton would have lost India for lack of the right medium to interpret the wants and wishes of the subjects to the Government. There is a small coterie of Anglo-Indians backed up by a section of the British press, who repent for the policy of enlightenment introduced by the British Government; and they do not conceal their opinion that England has made a great blunder in having introduced English education among the Asiatic races, because it has resulted in giving rise to an organised party of agitators, who foment widespread discontent and ill-

feeling among the subjects.

* * *

THOSE who read history in this light are not likely to learn the truth underlying the readings of history. At present, it is best to leave them alone to grope in their self-made darkness, and let them help themselves to feel their way to wholesome light. As Mr. Freeman very rightly said in one of his essays that "History is a science which a statesman should study in a generous spirit, and apply the most liberal construction when he approaches to solve problems affecting the living mankind." Now to revert to the agitators, a philosophic statesman or any one who deals with problems affecting the welfare of millions, should be imperfect in his understanding, or should not have comprehended the true meaning underlying the organisation of such kinds, if he dubs them down as fanatical, wrong-headed agitators. The cause of discontent and ill-feeling in India as well as in South Africa is too deep for a non-sympathetic, ill-informed European statesman to fathom. It is only these so-called agitators—Indians, are best fitted to interpret the wants and wishes of the people. There is no use anathematising the agitators, and it would be folly to reckon upon them as the avowed enemies of established authority and order, because they are the

~~Department of Health and Human Services
of the United States~~

[illegible]

ney of State for India were playing the second fiddle. This system of repression and coercion--unknown in the history of Ireland even during the days of the potato famine, was inaugurated, and it resulted in the creation of a party in India--known as the "extremists," with a propaganda that bore for its motto "Absolute Independence of India" from all British control.

But for the re-act-
ing influence of Lord Cur-
zon in India, and the adop-
tion of that suicidal policy
which the self-governing
authorities are pursuing in
their treatment of the
Indian outlanders in South
Africa, Indians and Brit-
ish would have lived
in peace, and there would
have been no occasion for
tickering; and for the
struggle against the policy of
England towards the British
Indian subjects. Last Decem-
ber, the Indian National
Congress was called upon
to decide whether India will
enjoy "absolute Indepen-
dence" or whether she will
submit to a reign of bene-
volent despotism," and
owing to great friction in
the camp, the whole thing
ended in a fracas. Now this
year on the 25th December,
the Congress will hold its
sittings in Madras, and, it
is unnecessary for us to say
that the coming session will
be the most momentous
in the history of similar

assemblies in the world. India seems to be gaining divine strength day by day, and, we hope, the day is not far distant when she will regain her status and dignity under the Union Jack.

IT WOULD NOT BE OUT of place if we throw out some suggestions to the various representative bodies in South Africa to send delegates to represent at the Indian National Congress. Our countrymen in South Africa could never find a more fitting opportunity than the present. Every Colony can well afford to send at least one delegate, and thus the collected strength of the whole South African delegates ought to be able to place the position of the Indians in an appreciable light. But, we understand that the leaders of our community in Natal are not disposed to rise to the occasion, and that they intend deputing some men in India to represent Natal. With due deference to the leader's opinion, we should urge that this "penny wise and pound foolish" policy would do no good to our cause. This kind of nigardliness should not be pursued at a time when we should be liberal. We hope that the leaders would give their immediate attention to this subject, and despatch the delegates without unnecessary delay. The more

ey would be better spent if the delegates were despatched to India with the avowed object of stopping further Indian labourers coming out here than sending the same amount elsewhere for speechifying and dinner purposes.

The Practical Religion

BY "SWAMI"

An interesting and instructive lecture was delivered by Swami Shankaranand at the Congress Hall last Saturday. The Hall was fully packed by those interested in the lecture, and there was a goodly number of European ladies and gentlemen present.

The following is the essence of the lecture:—

The realisation of Divinity and the consciousness of His presence anywhere and everywhere is the first lesson to be learnt in Religion. It is only after learning this first lesson does a man become fit to take a step further and learn the lesson of individual reformation. True religion is free from shallow mindedness and affectation. It is neither merely an oral confession nor a mythology. Its constituent elements are not vague ideas, elaborate doctrines, and concrete myths. But it is a highly practical living essence founded on truth, taking for its basis the harmonious development of all the faculties and the unfolding of

all the capabilities of knowing and being. It consists in living a life of Divinity only. Owing to ignorance there has arisen many misconceptions, misunderstandings about religion. It has become synonymous with mere profession of one or other creed, and people have consciously or unconsciously substituted mere faith for living lives of goodness, purity, and honesty.

Simulated prayers uttered by unconscious, impervious and unfeeling hearts— hearts subject to vices of all kinds, ridiculous ceremonials adopted through unreasonable imitation and slavish fashion, costly, rituals, these and such as these have arrogantly usurped the title and misnamed of religion. Creative imagination strained to its utmost pitch has yielded forth preternatural miracles and unnatural doctrines and these having banished hopes and expectations of a life hereafter, characteries human nature as wholly bereft of the ennobling delights and perfect thoughts of a soul in tune with its creator. The noble conception: which a true religion might have fructified, the pure delight and joy that might have sprung there from, are merely nihil ad rem to the sceptical though honest truth seeking minds of the present day. Many a noble and gifted intellect has been led astray in the vast ocean of uncertainty and mysticism, simply because

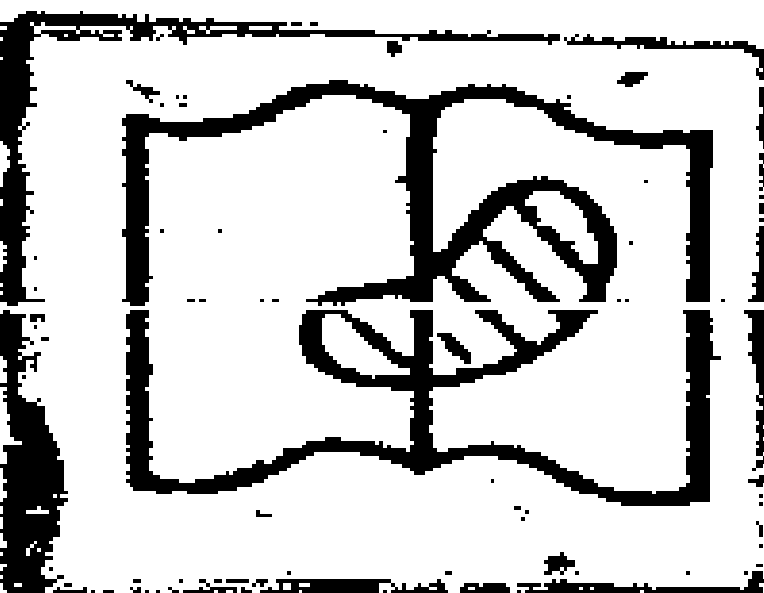
they have, in their anxiety to extricate themselves from occult phenomena, too often flung over the gaping chasm, which they cannot fill up and have constructed the temporary bridge of an artificial hypothesis, and thus they have hazarded what yields no sure footing.

When a man views this difficult problem calmly and dispassionately, he cannot help rousing the latent powers of inquisition in his mind and ask himself, "Is nothing better possible"? "Is man to be set adrift in the vast ocean of scepticism?" "Is the mystery of life really insoluble?" "Is it not given to man to comprehend the nature of things?" An answer in the negative would not satisfy the cravings of a sublime soul after Truth?

It would, indeed, be difficult to conceive that the immutable laws and inexhaustible energies of Nature, with her infinity of forms and phenomena are the results of the construction of blind chance only. The Holy Vedas come to the rescue and says,

"By one Supreme Ruler is this Universe pervaded, even every world in the whole circle of Nature. Enjoy pure delight. O! man, by abandoning all thoughts of this perishable world, and covet not the wealth of any creature existing."

When a man realises the true import and meaning of the above, he is fit to study the method of indi-

vidual reformation. He cannot take up individual reformation unless he penetrates through the decking forms and phenomena of nature.

There is a Divine Essence which rules and governs all by the spontaneous action of age and wise Providence which promotes the highest good of all.

To keep also from the turmoil of life, to remain unimpressed with the feeling that and variety of this world and to abstain from interfering with the liberties and rights of another is the negative side of religion.

The positive side of religion is conscientious action. To one who leads a life of ~~activity~~ activity, the Universe is beautiful. But the action must be animated by hope and religious motives. He thus actuated will view other living beings as his fellow creatures and will hate not. He will not presume knowledge and like the wise Socrates, he will say "I only know that I know nothing."

Social

Under the auspicious of Ganesh Sankranti in Overport, a semi-religious and social function took place in Overport. There was a large gathering of Indians. After the ceremonies were over, Swami Shankaranand delivered a spirited address

on spiritual and national matters, and the function in the whole was a thorough success. The opening ceremony of the Hindu Young Men's Society was performed by Swamiji in Overport, and suitable speeches were made by representatives of various Hindu societies. Messrs. C. Veerabany, P. Marimuthu and Venkatchelun delivered warm congratulations for the successful work they have done in this function.

British Indian Association of Johannesburg have cabled their London Committee, pointing out that since the renewal of the struggle in connection with the Indian problem in the Transvaal, close on 900 sentenced of imprisonment have been imposed on passive resisters; further, that last Wednesday 120 went to gaol, and that, to-day, there are 300 in prison. The 900 sentenced, before-mentioned, include 500 hawkers, 350 traders and merchants, 60 educated Indians, including a barrister and a priest, together with 25 children.

The King's Message to India—London, November 2nd.—The fiftieth anniversary is being celebrated of the termination of the East India Company, and the establishment of the present rule of the Indian Empire by

the Government of India, whereby the Company's territories were vested in His Majesty. The King has sent a message to the people of India dwelling upon the blessings of British rule, and declaring that it is the paramount duty of the Government sternly to repress conspiracies which are abhorrent to hosts of Indians. The Royal message further shadows an extension of the principle of representative institutions at a very early date, and announces the remission of sentences on prisoners who took part in the recent disorders.—*Reuter.*

Thirteen Europeans were charged at the City Court last Thursday before Mr. J. McLaurin, acting magistrate, with having failed to pay the poll-tax. Eleven, who proved to the satisfaction of the Magistrate that they were in very poor circumstances, were discharged with a caution, and given time to pay the tax. One of the defendants declared that he was under the impression that his wife had paid the tax. It was an unfortunate impression, for the accused was fined £1, with the alternative of a week's imprisonment. Another of the accused, who was alleged to have insulted the inspector, was fined £2, with the option of three week's stay at the Government establishment. *Natal Mercury.*

Sir Charles Bruce on the Transvaal Crisis

(continue from last issue)

Lord Middleton not long ago, in speaking of India's partnership in the Empire, recalled the military services rendered in China and at Suakim.

A few days ago *The Times* reminded the Australians that without India Australia would never have been a British colony, and that the maintenance of British power in India is a factor in far Eastern politics with which Australia is closely concerned.

But the British Indians in the Transvaal illustrate another area of activity in the partnership of the Empire. They form a small section of a large community—the community of His Majesty's Indian subjects who have immigrated to many parts of the Empire in the belief that a British subject must be a British subject all over the world. Between the various groups of this community and between each and their common country of origin there exists the relation of the branches of a tree to each other and to the trunk and roots. It does not differ in principle from the relation of the United Kingdom to the communities of English, Scotch or Irish origin in our colonies, and of these communities to each other. And in all the history of the Empire there is perhaps nothing more remarkable than the relations which have been the brought

to exist between the colonists of British and Indian descent, wherever these relations have been developed under the control of the British Parliament, and the mutual advantages that have been the outcome of these relations. These relations constitute a partnership in colonisation between the United Kingdom and British India.

The process of ages, during which the inhabitants of temperate and especially of northern zones have struggled against the difficulties of their environment, has evolved a race strong of will, abounding in energy and enterprise, and above all fertile of brain in finding clues to the operations of nature and turning them to account by the application of science to economic uses. Further, the climatic conditions of their environment, by compelling the race to provide in summer for the exigencies of winter, have developed the faculty of acquisition and the habit of accumulation. Accordingly the British colonists, the predominant partners in the enterprise, had at their command capital, skill in organisation, and scientific methods of production. But the climatic conditions, which had been a main factor in determining their character, had unfitted them for the physical labours necessary to develop the resources of the heat-belt of the world, and their endeavours to supply the capacities they lacked form an instructive chapter in the history of civilisation. The methods which led to the

wholesale extermination of native races were followed by the African slave trade. With the abolition of slavery it became inevitable that many of the most fertile regions of the world must be abandoned unless they could be developed under some system in which consent should take the place of compulsion. After the failure of many experiments there has been established a partnership of European and Asiatic colonists under the joint control of the Colonial Office and the Government of India. I need not discuss the terms of the partnership, but it is ruled by two conditions; first by the restriction of Indian immigration to the requirements of the Colonial Governments; and secondly, by the condition that all immigrants shall be potential citizens. With a long, varied and intimate acquaintance of the Indian communities thus domiciled in our tropical colonies, I can bear testimony that, taking them generally, they are as faithful to their employers, as fair in their dealings, as obedient to the laws, and as loyal to his Majesty's throne and person as any community of the King's overseas dominions.

(To be continued.)

GO TO

"African Chronicle P. Works"

—FOR—

GOOD PRINTING.

The story of my Life

N. K. Ramaswami Aivar.
B. A., L. L. B.
Advocate of the Supreme Court

(Continued from last issue)

5. In 1897 after enrolment in the High Court, I joined the Bar in North Arcot, where I had spent my youth with my father and passed the Matriculation Examination. My public work did not really begin till 1900, for soon after going to Chittoor, I tried to become District Munsiff not liking the Vakils' profession for various reasons. My name was registered for the post after much difficulty raised with reference to age. During the course of my attempts I even proposed to take up the Prosecuting Police Inspector's place at Nellore as a stepping-stone to the post of District Court Sheristadar. I went to Nellore to join the appointment but at the last moment I renounced the idea of joining that department and returned even without joining the appointment. I have been attending the Congress and the Provincial Conference almost every year. My favourite subject at the Social Conference is Widow Marriage. At the Congress and the Provincial Conference, I first spoke on the Separation of the Executive and the Judicial functions, giving my personal experiences I afterwards studied and spoke on the Economic Question. I also published a work on "Poor India." In 1900 on

the occasion of the then Governor's Visit to Chittoor, a public meeting was held to adopt an address. Then a few leaders proposed to omit in the address all reference to the existing prevalent distress. I brought in an amendment for its inclusion, which was lost by a narrow majority. I then organized another public meeting and had what was called the famine address adopted and presented. It was then that I gave up the idea of becoming District Munsiff and made up my mind to devote myself to public work. The work that I have since done I have been enabled to do, chiefly by the kind and sympathetic co-operation of my friends, too numerous to be mentioned here, to whom I offer my sincerest and best thanks. In 1900 I organized the North Arcot District Association and the District Conference. I started also a District Newspaper, called the "North Arcot Patriot" which was conducted by me for several years and then handed over to local gentlemen. Finding it difficult to get place for public meetings, I presented a site to the public of Chittoor, where the Edward Town Hall was constructed I stood for the Legislative Council more than once, but I did not succeed as I did not canvas votes for it. My practice has been confined chiefly to Criminal Courts and Sessions and there also chiefly to defence. I also acted for Public Prosecutor on several occasions in North Arcot. While in Chittoor, I published a "Handbook of

Criminal Law." I joined the Theosophical Society and the Advaita Sabha, while at Chittoor, finding that Theosophy and Advaita Vedanta accepted the fundamental philosophy of Herbert Spencer. Having read the entire Theosophical and Advaitic Literature, besides Western Philosophy and finding an agreement between Sri Sankara and Herbert Spencer I wrote to Herbert Spencer just before his death about the agreement, to which he replied that he was glad to find a Philosophy in India akin to his own. I raised a memorial to Herbert Spencer in the Chittoor Association I also started the Sankara Jayanti. I have published "Imitation of Buddha," "Eoteric Hinduism," "Indian Wisdom," "Comparative History of Eastern and Western Philosophy," "Vedanta," the Philosophy of Science (dedicated to Sri Shankara and Herbert Spencer), "Vedanta the Religion of Science," "Hinduism in Brief" and the "Hindu Year." My last work is the "Imitation of Herbert Spencer."

6. In the beginning of 1905 I underwent an operation Tonsillitis, which necessitated my leaving Chittoor for Madras. I stayed for a few months that year in Madras, but owing to the outbreak of plague there, I left it soon after for Tanjore. While in Madras, I established the "Religion of Science Association" and published for some time a monthly called the "Religion of Science."

(To be continued.)

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL--SATURDAY, 14TH NOVEMBER, 1908. NO. 22.

African Chronicle.

SATURDAY, 14TH NOV., 1908.

இந்தியன் தேசியக் காங்கிரஸ்.

மகாத்மா.

தேசிய மருத்துவக் குழுக்கள் தமது தலைகளை இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன. மகாத்மா அவர்கள் இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன.

தேசிய மருத்துவக் குழுக்கள் தமது தலைகளை இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன. மகாத்மா அவர்கள் இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன.

தேசிய மருத்துவக் குழுக்கள் தமது தலைகளை இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன. மகாத்மா அவர்கள் இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன.

தேசிய மருத்துவக் குழுக்கள் தமது தலைகளை இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன. மகாத்மா அவர்கள் இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன.

தேசிய மருத்துவக் குழுக்கள் தமது தலைகளை இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன. மகாத்மா அவர்கள் இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன.

தேசிய மருத்துவக் குழுக்கள் தமது தலைகளை இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன. மகாத்மா அவர்கள் இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன.

தேசிய மருத்துவக் குழுக்கள் தமது தலைகளை இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன. மகாத்மா அவர்கள் இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன.

தேசிய மருத்துவக் குழுக்கள் தமது தலைகளை இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன. மகாத்மா அவர்கள் இந்தியன் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு ஒப்படைக்கின்றன.

[illegible][illegible]

இந்த சமீபகாலகால - 74 ஆண்டுகளில்
தமிழகத்தில் உருவாகிய, இந்தியா க
லின் மெண்டரின் கலீபிடிக்கப்
பட்டியல் சென்ற 23 ஆளுக்காலம் ப
பாதி கட்டுமெடுத்தது விடாதிதயிரு
ந்த ஆங்கிலேய கலின் மெண்ட
ரே முன் தமிழ் கட்டுமையுடைய தேச
க் செல்லக் கலின் கட்டுக்கக

தையும், தோயிலான தையையும், சிறந்த ஆய்வையும் புகழும்படி கேட்கிறது. ஆகையால், ஒருவன் உண்மையாகக் கேட்காதுடன் பொதுஜன சன்னம்பலக் கோரி பாடுபடுவானாகில், தற்போது துஷ்டங்களின் வேலைகள் எவ்வளவு வேகித்தொழுகும், அன்னம்பலான கேசமே வெற்றி யடைந்தி, ஜகஜோதிபாம்பு பிதாங்கிக்குமென்பது கித்தர்த்தம். ஒருநதும், இந்தியா சகலம் மெண்டாய், சமது ஸட்டாயின் ஒதுங்கியும், தோயி மாள்கின்றபுழை ஸகத் தொண்டு மேன்மைபடைபுழைச் சித்திரா ஸகோசுறமித்து, திசில் கொண்டு, ஸாடு தானுநா ஸாஜர் மரதி திதிராக சிபந்த்தாரகன், இவர் மது தோத்திக்குத் தொன்றவுடன், துறதுககள் அந்ததியவாதி தெள்ளத் திர் பித்தித்ததில் கூறினார். இப்பொய்லானகைச் சக்தகாமல், ஸாடுகாஜனுக்கு மருமிகாழி பெழுத, அவர் கோப்பகொண்டு இருதியர்களின் வித்தியாகாலைகளைக் கவமிப்படுத்தினார், சமது சாட்டாய் மயங்கிசெய்கமடைத்த ஸாடுகள் ஜனுக்கு எதிரினடையாத் காழிதும், பெசினர். இவையுணர்ந்து, பத்திரைபகை மாக்கும் பொதுட்டுது புதிய சட்டத்தை போப்படுத்தி, பத்திரைதபர் கண்காணமன்மீ கண்காணமட்கும் அதிகாரத்தை உத்தியோகனதுகளுக்குக் களித்தாரகன், ஸகங்கனோ, இத்து விருத்காமல், பொதுக் கட்டட்களில் காஜப்பதி திதியின் அகித்கெய்கைகளை டெடுத்துகாதக, ஸாட்டர்கள் இவையும் சிக்காமல், கட்டட்கள் கூடுவதையும் அடக்க திர் சட்டமோப்படுத்தினார். அறதுப

காந்தியைப் பற்றி கீழ்க்கண்ட செய்திகள், ந
வம்பர் 1942-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 1-ம்
நாள் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன. ஒரே பத்திரிகை
தமிழ்ச் செய்தி 1942-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 1-ம்
நாள் வெளிவந்தது.

இந்தியா கவர்ன்மெண்டின் இக்கொடிய செயல்களை இவிரிப் பிப்பது கடமையாக வெள்ளையர்களு, காங்கிரஸ் சபையுள் சேர்ந்த அ நேதன்களவான்கள் இவள்ளையர்களை இந்தியாவிலிருந்து துரத்திச் செய் தகாட்டு பாத்திகி: வெண்டு மென் று தீச்செய்து, அமீதவாதி சாதி யாவெந்த பெயருடன் இவர்கள் முயர்ச்சித்து வருகின்றார்கள். இத் துதியாவின் தலைவர் கில்டர் திலகர், இவர்கள் சென்ற வருஷத்தது மு தத்துகாங்கிரஸின் அல்லாரு திர் மாணம் செய்ப முயன்றும், பட்டி யிதயவா மகாபயல் பாடுபெண் கிருபுட்களின் கோணப்படுத்தியால் க:திலகை சபையில் கலக முண்டி டி அநததயால் முடிந்தது, காங் தி டுதவாய் 25௩ மில சென்னபட் டனாததில் காங்கிரஸ் சபையுடு

இத்திருநாள் ததில், தென்னாற்காசியில்
தகவில்துள்ள கமது காலடர் இரே
வாபொரு மித்தித்திகன் காங்கிரஸ்
கலாபகத இலப்பிலும் கமதுதாய்காட்
கெரு தன்னகைய புண்டர்க்குவத
மகந்த, இல்கிடத்திலும் கலிகரும்
மது ததோதார்க்குக்கும் கன்ன
கலபுண்டு பன்னும். இத்தியாவில்
கன்னாவர்க்கு வெண்டிபர்க்கு உலகத
தத போதினும். இலகந்திதற்கு த
ததோதார்க்குத. இக்காலிலே
தன்னாத்தனாவும், வெண்டிபர்க்கு
பதிருத்த காம் உலகதனாபபட்டு
காங்காட்டுக்கு கிடமகந்த கிருத்க
தத. உலகப்பாத்தி இத்தியாக்

கெட்டாதுக்கு மாசுமொன்றுக்கு
 50 ரூபாய் சம்பளம் தந்துக்குக் கொண்
 லெக்கு வெவ்வேறுபாடுகளுக்குக் கொ
 திப்பதால், இக்காட்டில் தீண்டாலை
 மாய் வசித்தவர்களுக்கு வெவ்வேறு
 டமன், மிப் போய்விடுவது. அநேக
 1 இப்பொழுது காப்பாட்டிக்கள்
 மீ தடுக்கிறார்கள். இச்சமயத்தில்
 இத்தியாவுக்கு இரண்டு மீதெட்டு
 களைப் பழப்பி உலிபாட்களை இக்
 காட்டுக்கு வரவெப்பாட்டில் தடுக்க
 குட்படி இத்தியா கவர்ச்சிமொண்டா
 லைக் கேட்டுத் கொண்டால் கொடு
 வச்சமனைப் கொடுக்கும். இத்திய
 சம்பளமாகக் கிட்டுக்குப் பணத்தை
 வருவித்த அபாய் காட்டுக் களைப்
 பி. துக்கே விக்கப்பெறாது. பேசு,
 சிவந்திக்கும், கிருக்கை கிணங்கு
 மணிப்பல்தால் கிண்பல்தாக்கெப்போ
 குமா. இத்தியாவிக்குக் கதைச்
 செந்தாக்களை இனிப்பென்குது தா
 மமத்தனைத் திக்கு உணர்வாக்காய்வி
 குக்குமாடி செவ்வது கமழையை
 கடைபிடி. இத்தகுணத்தில் செவ்
 வர்க்கில் பிறகு தாயைப் போடுமெ
 டு தெரிவிக்க.

உறுதி செய்தல்

[illegible]

மா. பேரி தனது சனத்தினம் தன்
குழுவாங்களுக்கும் கைக்கொட்டி கர
கொண்டது தெரிந்தார்கள்.

சாத்திரப்பரமபுத்தி சதோதர
தனே, ஐயோபதியை உணர்வான்களே
இம்மாதச் சனாபிகள் ஆக்கியதன்
விளக்க நான் பாக்கிமுடிபிறிதான்
மிகவுண்மைகளைக் கொண்டு, வாயும்
கண் மூடும் புல்லுமாய் வந்ததன்முதல்
விக்கிவிழைவன். ஆனால் முதிர்ந்த
பாலும் செந்நெய்யும் இப்போது
முத்தக் கூட்டம் உதாரிற் சாத்திரப்பா
கமாயும் சிவபிரகாரிபன். என்ன
சங்கத்தின் சாதேவியும் இரத்தினம்
ஆகலோற்பாட்டால் மகவிதன்
சிகரிக் குழம்புக் கிணிக் கொண்கி
தேவன்.

[illegible]

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

AFRICAN CHRONICLE

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

பந்தாபம் கண்ணா சர் அண்டு
குயேசர் ஓர் சபையின்-தொடங்கு
செய்தல் சென்ற போழுது, பானு
கக கடமையாகச் சென்ற ஓர் இந்
தான் கண்ணாச் சபை எந்தவித
து, குறிவாயும், குண்டும், கோக்
தாரம் திரைகளையால் மூடிக்
கார் தயிந்ததைக் கொண்டார். பரீத்
துக்கொண்டார். பரீதான் பகாரா
ஜாஸில் உதவியால் உயிர் தப்பிக்கப்
பட்டதாய் தந்திரமாய் பங்கா
லத்தில் இப்பொழுது கலகமாய்
ருப்பதாயும், சித்திராக்கங்களை நீர்
கலிதும் நடப்பதாய் வகத்தியம்
பாயில் சொற்பமாதங்களுக்குமுன்
கட்ட கலகத்தையிப்போ, மெய்
பொர் பூரில் நடந்து வருகின்றதி.
குக்கலேய சரின் விசேஷிக்கத்தி
யார் கலகத்தாயில் பங்காள் ஆயுத
பாளிகளாய் சேகரித்து வருகிறார்
கள், இந்த வகிலத்தை வெளியிட
ட கொடுக்கின்றன. இவ்வித
வே கொடு செய்க்கார்கள். கொச
கைக் கொடுக்க மலிவுக்களை வி
சரித்து அகக்கொண்டார்கள் சர்க
கார் அக்குப் போடுமபடி தண்ட
ணைய விதித்தார்கள். புகாரில் ம
காராஜாயும், அவருடன் 10 பெரிய
வந்தியைகளுக்கொரு பானுக்கை
குத்தக்கை முன்னிட்டு விசாரிக்க
தகுந்த முகார்திரை அகப்படவில்
லை. அவர்களுடன் 37 பங்காக்களை
யும் விசாரித்ததாயும், அவர்கள்
செய்த குற்றமும் விசாரப்படுத்தத்
கூடவில்லை.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

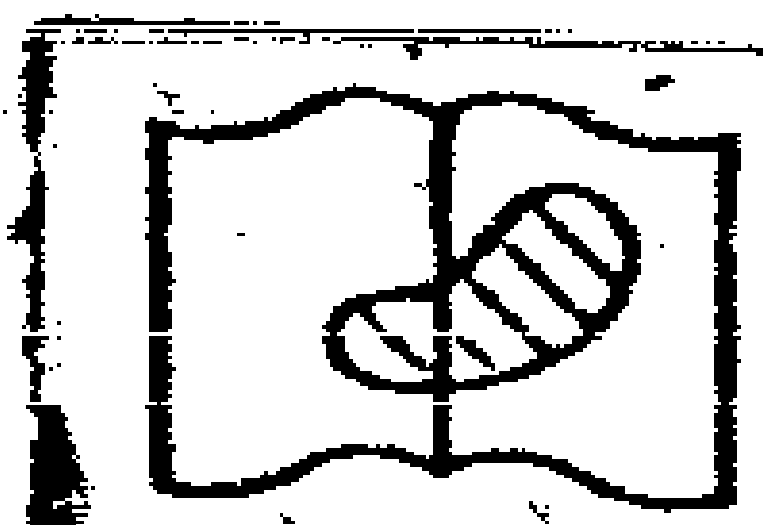
முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

முடிந்ததும், அவைகளில் பருத்தி
கூடம் செய்தார். ஸ்கீனாவிலும் ச
தமென்ற ஓர் கலாபையு மேல்
ப்படுத்தி கூட்டம் கலைத்தது.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 21ST NOVEMBER, 1908. NO. 23.

Edited by P. Subramania Aiyar.

African Chronicle.

SATURDAY, 21ST NOV., 1908.

Truth, Truth and nothing but the Truth

All men are created equal and are endowed by their Creator with certain inalienable rights. Among these are life, liberty, and the pursuit of happiness. In order to secure these, governments are instituted among men, deriving their just powers from the consent of the governed. Whenever any form of government does not achieve these ends, it is the right of the people to substitute it with such as shall effect their safety and promote their happiness. But when a nation is long subjugated to a foreign yoke and subjected to abuses and usurpations designed to reduce them to absolute despotism, it is their right and duty to aim by constitutional means to throw off such government and to provide new machinery for the common well-being of all. The patient sufferings of the countless millions of Hindusthan has been such as to necessitate them to reform

the system of government to which they have all long been subjected. The history of the present is what may be called the history of manifold miseries and long-standing discontents. To prove this, let a few of the existing facts be submitted to the candid world:

(1.) We are not represented in the Government of the country.

(2.) A multitude of high offices has been created and swarms of men are sent out from England to harass our people.

(3.) Standing armies, without the consent of the people, are kept in times of peace.

(4.) We are subjected to a jurisdiction, quite foreign to us and unacknowledged by us; large bodies of armed troops are quartered among us for the maintenance of which heavy taxation is imposed without our consent.

(5.) In many cases the benefits of trial by jury, composed of our men are denied.

(6.) Owing to chronic poverty which is brought about by heavy taxation imposed on our people whose wealth are drained away year after year for enriching the coffers of lazy, wor-

thless magnates in England, millions of people die of starvation annually; and there are still millions of unheard of people who bless their stars if they could scarcely obtain one meal a day; and the inevitable result arising from the present system of administration of the country has been the indirect cause of engendering such contagious diseases as plague, pestilence and cholera which is periodically visiting certain parts of India where the victims, who are susceptible of catching its contagion owing to the impoverished condition of their physical organs arising from lack of nourishment, catch it and die like flies.

(7.) Observing that the state of affairs in India hardly affords an opportunity for the poorer strata of society to better themselves in life, should they elect to migrate to other parts of His Majesty's Dominions in order to enable them to eke out an honest livelihood, they are subjected to a system of treatment unknown in the history of any civilised nation.

(8.) The position of the Indian outlanders, for instance in South Africa, has no parallel anywhere.

(9.) We are not given an

opportunity to make a living: educated people have not sufficient scope for the exercise of their talents, and labour under the ban of ostracism. Trading rights are hedged round by a net work of arbitrary laws which amount to restriction: farming occupation, once opened for Indian cultivators, has no attraction for them, because, under the regulations of cattle sickness, farmers are hampered from moving their cattle, in some cases their cattle shot dead, and thus they are being weeded out of existence; as regards the manual labourers they can hardly keep their body and soul together in the face of low wages 15/- per month paid them owing to the introduction of indentured cheap labour from India.

(10.) Day by day educational facilities given to our children are being curtailed.

(11.) Whilst the status of the Indians both at Home and in the Colonies is reduced to such a degraded level as to hardly permit them to make an honest living, we contribute taxes to the revenues of the Government in a greater ratio than that paid by the Ruling caste. In addition to the ordinary taxes, our time expired indentured men, women, girls and youths are paying £3 year per head.

In spite of the existence of such contradicting state of things, we are told by successive Sovereigns of the

United Kingdom of Great Britain and Ireland, that "all shall alike enjoy the equal and impartial protection of the law, that We hold ourselves bound to the Natives of our Indian territories by the same obligations of duty which bind us to all our other subjects."

When people are at the brink of starvation, when a nation indignant at their wounded feelings and loss of self-respect, find themselves face to face with an appalling state of things, when they find that all their prayers and expostulations for redress are either treated with silence or responded to in diplomatic proclamations which amount to nothing, they, in their frenzied agony of despair, forgetful of the decorum and respectful language that they ought to use towards their Rulers, are forced to speak out their sentiments in plain language. Should a man, dying out of hunger, shriek out in the loudest voice and cry for "Bread, Bread," and the myrmidons of law, instead of saving him from death by satisfying his appetite, prosecute him for creating a nuisance, in what language will the Christian conscience of the community describe the action of the authorities? In the case of the Indian people, all over the British Empire, the cry is for Bread, Bread and nothing but Bread. But should the government, choose to harass those who speak out what they want on behalf

of the people, the best remedy for the situation is to continue the out-cry until we are heard, and until our grievances are redressed, and until our Rulers are aroused to their sense of responsibility as Christians and as citizens of a civilized Empire.

Cannot the machinery of the Indian and Colonial Governments be set right? Are they not subordinated to and responsible for the Imperial Parliament? Surely they are charged with the carrying out of Royal and Imperial behests and why is it not carried in a way beneficial to the people?

No Government can be called just, unless the happiness of the people is guaranteed; and under the circumstances does happiness prevail among the discontented people of India? Recent doings in India are abhorrent to every man, and they are not pleasing even to the doers, but if true reasons are assigned for their deeds, it is believed they are only courting the attention of the Imperial Ministers, that a proper enquiry may be held into the unscientific and remorseless machinery of Governments.

In every stage of oppression we have petitioned and are still petitioning for redress in the most humble terms; but our repeated prayers have either been ignored or if heard, the response has not produced the

salutary effect. What could remove the accumulated grievances of a century and a half? There is no doubt that a feeling of bitterness is rapidly spreading among the Indian people, be it in any part of the country.

Even the Indians in the Transvaal, where the attitude of the Government towards them is most unfair and extremely repugnant, are working out their salvation in a remarkable way. The Transvaal Indians have always yielded to the pre-judice of the white people, and have meekly submitted to the humiliations imposed upon them from time to time, but the situation now has become so intolerable that they are volunteering themselves to endure hardships, knowing that that is the only remedy which will bring about good results. The treatment meted out to the sufferers is outrageous and strange to say that the Imperial Ministers do not even perceive and feel the force of their reasoning and their sufferings. Do they not form part and parcel of the British Empire? and if so why are not their interests protected. On the whole, the time has changed, the circumstances have changed and the very atmosphere which we are surrounded by seems to compel even the most reluctant conservatives among the Eastern races to change their mode of thought, habits, customs and ideals in order to conform

themselves to the ideals of their environments. Here as well as in India, two forces of civilisation are acting and reacting on one another. Prudence teaches

us that it is the interest of the Rulers to adjust the conflict between the

the natural progress of the and order of So-

Rulers have had as a precedent to seek the existence of the

they have been towards the The calling of a proud nation

should not be with indifference and the legit-

ancient people could not and should not be coerced and hampered, and by so doing it defeats the very ends for which civilised Governments are instituted. No Ruler, however enlightened, can govern a people who groan under the burden of everlasting grievances.

A HERO AMONG THE Rulers, however strong, be in physical strength, would be lasting and enduring if the subjects only apparently pay homage and obedience when the elements of affection are dwindling down to non-existence. For stating these plain, unwarnished truths the writer may perhaps deserve censure, possibly punishment but nevertheless the Truth is there and you cannot get out of it until the stain is removed from the British nation

whom we all admire for their ability, but we deplore for their weakness and for their predilection towards racial ascendancy.

Notes on the Topics of the Week

EUROPEANS AS SYMPATHISERS!—It is pleasing to read that the Europeans have at last studied and grasped the real point at issue regarding the Passive Resistance Struggle. It shows that the Indians are perfectly justified in resisting for a principle and they (the Europeans) have brought it home to the prejudiced public that we are right. It would now be advisable for the warriors to come to the front and join hands with the rest, rather than lack behind in the eleventh hour.

A HERO AMONG THE Rulers, however strong, be in physical strength, would be lasting and enduring if the subjects only apparently pay homage and obedience when the elements of affection are dwindling down to non-existence. For stating these plain, unwarnished truths the writer may perhaps deserve censure, possibly punishment but nevertheless the Truth is there and you cannot get out of it until the stain is removed from the British nation

DELEGATES TO THE N. I. It has already been suggested in the columns of

Notes on the Topics of the Week

EUROPEANS AS SYMPATHISERS!—It is pleasing to read that the Europeans have at last studied and grasped the real point at issue regarding the Passive Resistance Struggle. It shows that the Indians are perfectly justified in resisting for a principle and they (the Europeans) have brought it home to the prejudiced public that we are right. It would now be advisable for the warriors to come to the front and join hands with the rest, rather than lack behind in the eleventh hour.

A HERO AMONG THE Rulers, however strong, be in physical strength, would be lasting and enduring if the subjects only apparently pay homage and obedience when the elements of affection are dwindling down to non-existence. For stating these plain, unwarnished truths the writer may perhaps deserve censure, possibly punishment but nevertheless the Truth is there and you cannot get out of it until the stain is removed from the British nation

DELEGATES TO THE N. I. It has already been suggested in the columns of

It has already been suggested in the columns of

It has already been suggested in the columns of

It has already been suggested in the columns of

It has already been suggested in the columns of

It has already been suggested in the columns of

It has already been suggested in the columns of

It has already been suggested in the columns of

It has already been suggested in the columns of

It has already been suggested in the columns of

It has already been suggested in the columns of

the *African Chronicle* that delegates to the National Indian Congress ought to be sent from Natal. I think it is a very wise suggestion and should be acted upon. I would put it to the Union, Congress and Progressive Association to take up the suggestion and work in harmony in this national cause at this critical moment. It is necessary that at least two from Natal should be sent to that great gathering of the National Assembly and so "Let us be up and be doing," as Longfellow said.

* * *

COLONIALS—WAKE UP—
COME TO THE FRONT! A word or two to my Colonials would perhaps not be out of place. The clouds have gathered on the skies of Natal, say, South Africa and it is but the Colonials, duty to sacrifice, if nothing else, a portion of their valuable time, towards the cause of the father Indians, particularly the indentured Indians, who are being treated in a semi-slavish manner in this Colony. In no other country, I have heard of, where they require the women with their children to work for any-body. Look at the women working for the Corporation, cutting grass on various roads, and you will notice that this is not an exaggeration. So wake up! Colonials! And set up a movement to put an end to indenture system!

ROBBERY AND MURDER!
—The neighbouring districts are being visited by night burglars who are playing their games on helpless Indians in a most cowardly manner. The strange part of the question is why are they not brought to book? It is very easy to bring them up by really guarding the districts, not with a handful of men in the Blue, but with a number that would prove successful.

* * *

AN ANNOUNCEMENT.
—Swami Shankeranand will deliver a lecture at the Hindu Temple, Depot Road, tomorrow (Sunday) at 2 p.m. It is anticipated that there would be a large gathering. Let us muster strong.

Random Thoughts

BY "SANATANI"

COLONEL SEELY at the Liberal Colonial Club, said that the Asiatic problem in the Transvaal was more difficult of solution, than that of Natal, and he added that the Indian's sufferings was a total delusion. Now, it is a thousand pities that even a statesman of the stamp of the under Secretary is not aware of the exact situation at the present moment. He would not have uttered such nonsensical sophistry if he cared to be informed. Of course, we must take such statements as a matter of

course for we know perfectly well there is no justice and equity in the British regime of the present generation. It is to be hoped that our brethren in the Transvaal would not be disheartened, and would imitate the lessons learnt from the glorious past history of our heroic kings of India.

LET US narrate a few instances of the glaring injustices of the British Raj towards the Indian subjects. In the recent alleged bomb conspiracy case at Midnapur—Calcutta, the leaders of the community petitioned the authorities against the Police methods for the fabrication of evidence, under pressure of threat, and inducement. It is the Government's duty to make an enquiry and see for itself, whether, or not the public were justified in suspecting, and discrediting, police methods and whether or not innocent men, were being unjustly suspected as being participators in the anarchist movement. But, instead of the authorities listening to their reasonable prayers, to their astonishment, warrants were issued against them.

"AMONGST THE accused was Raja Narajoin on whose behalf the High Court was moved for bail, and the application was granted. The "Patrika" the leading organ of the Bengalis says, "we really do not know how to criticise, or what to say

upon the conduct of the local authorities of Midnapur, who could not only detain the Raja, in jail, on such ridiculous grounds, as they have advanced, but could also disobey the order of the High Court in this flagrant and unwarrantable manner."

THE BEGINNING of the current month will mark the fiftieth anniversary of the Proclamation of the Queen Victoria. In one of the clauses of this Great Magna Chart, as follows: "We hold ourselves bound to the natives of the whole Indian territories, by the solemn obligations of duty, to all other empires, and the solemn pledge, of Most Gracious Sovereign, been observed. Nay, is it not the British nation? It is not to be wondered at that the Bengali press were agitated when the King's speech was announced, and of such violation.

I LEARN THAT the Indian community are considering to send representatives to the National Indian Congress. It is necessary that the community should do so, to lay the many grievances we are labouring under, before our Motherland. I trust they would not be long in their deliberations, and would depute them at the earliest moment.

Farewell Address

By S. A. Indian Association

The President of the South African Indian Association Mr. E. Noorooddeen was the recipient of an address at the hands of its members yesterday at Cape Town.

Before delivered by and other leaders of the Indian community at the function presided over by Mr. Noorooddeen. Mr. Noorooddeen, as a delegate to the Indian Congress, and with him every one in his mission.

City N. Y. E. Society

The meeting was held on Sunday last.

The meeting was held on Sunday last.

The meeting was held on Sunday last.

The meeting was held on Sunday last.

The meeting was held on Sunday last.

The meeting was held on Sunday last.

The meeting was held on Sunday last.

The meeting was held on Sunday last.

was recently expelled from a Society through some extraordinary action on the part of its officials. That being so, he expressed his inability to be a member until the matter was cleared up. The meeting then terminated.

Correspondence

A pressing Need.

To the Editor,

"African Chronicle"

SIR, It is high time that we should establish independent schools throughout the colony for the furtherance and well-being of our Indian children in view of the fact that the Government have given notice to those who are above the limited age of fourteen. Most probably, a good many of our boys would be affected, and it would be very unwise for the leaders of our community to allow the young ones that are at present leaving and those that follow their footsteps, to be deprived of their education. It would not be out of place to suggest to our leaders the method that could be adopted not only for the furtherance of that invaluable treasure, but for the establishment of an Institution for the improvement and expansion of the various arts and sciences that we so often boast of being gifted.

A public Fund should at

at once be opened—as is done in our mother country. Associations and public bodies should be established, whose members should volunteer to go from house to house throughout the colony, to preach the objects of the movement, the benefits that could be derived therefrom, by the elevation and refinement of the social, moral and intellectual condition of our people who are at present so down fallen.

It is no use urging and impelling the authorities to do this and that—as we may as well talk to the brick walls—while it is our bounden duty to put the shoulder to the wheels and help ourselves.

We should also try and discourage the practice of subscribing the little we have got to the various public funds intended for India or elsewhere as there are greater needs for us here. I do not for a moment say that we should not be patriotic, but we must at the same time realise the pitiable condition that we are being reduced to, day by day here, charity begins at home.

I presume that the leaders are making a move towards this direction, as it would be far from duty and progress to our community to act otherwise.

Yours etc.,

A May Street Resident.

[Further discussion on this subject is invited.—ED. A. C.]

Sir Charles Bruce on the Transvaal Crisis

(continue from last issue)

It would be difficult to exaggerate the importance to the Empire of this partnership in colonisation. It has withdrawn from congested districts of India and established in comfort, often in opulence, a part of the community constantly exposed to famine and disease; it has developed the resources of many fertile territories and supplied revenues adequate for their good government; it has enabled us to maintain our naval supremacy in the Caribbean Sea—according to Captain Mahan, the greatest nervecentre in the whole body of European civilisation—and in the Indian Ocean; and above all, it has confirmed in the people of India, of every race and creed, the inspiring sentiment of an Empire established by their aid and to be maintained by their loyalty.

Lord Curzon in the House of Lords lamented a want of imagination on the part of the Government in dealing with the question of the British Indians in the Transvaal. In truth, very little imagination is required to appreciate the indignation with which British India, as a partner in making and maintaining the Empire, has resented the treatment of its colonists in South Africa, and the apathy of the Imperial Government in allowing the unassorted humanity of whites in the Trans-

vaal to decree the degradation of the whole people of India on the ground of racial inferiority. Lord Ampthill has declared that the whole course of our administration in India justifies this resentment.

Civis Britannicus.

I have asserted that the British Indians in the Transvaal are a Branch of the great community of His Majesty's Indian subjects who have migrated to various parts of the Empire in the belief that a British subject is a British subject all over the world, but it would be absurd to claim for them any more than for other British subjects, nor do they claim for themselves an unrestricted liberty of migration and residence. I will endeavour to make clear the nature and extent of their claim.

It is getting to be more and more evident that the existence of the Empire depends on a settlement of the question of the rights of His Majesty's Indian subjects beyond the jurisdiction of the Indian Government. On July 31, Lord Crewe intimated as much in a sympathetic reply to a deputation of the South Africa British Indian Committee, and on the same day Colonel Seely, in replying to questions in the House of Commons on the position of the Indians in the Transvaal, frankly associated himself with this opinion.

A great deal has recently been written on the subject, and the recent visit of the American fleet to Australia has called attention to the

general question of the relation of the white to the coloured races, in its influence on the cohesion of the Empire, in a way I have no intention to discuss, but which it would fully to ignore.

A proposal, originally made, I think, by *The Times*, that the Imperial Government should take the initiative in securing a thorough discussion of the whole question of Oriental migration into British colonies by calling a conference, has been advocated by Lord Ampthill, and more recently by Mr. Munro Ferguson and a group of Liberal members of Parliament. There is much to commend it, but it is doubtful how far the colonies are prepared to enter the conference with an open mind.

Whether the moment is opportune for such a conference is open to doubt. There is at present an epidemic of prejudice against the coloured races which has been justly compared to the outbursts of anti-Semitic fury in the Middle Ages. The question whether the hatred between the races is inherent and permanent or whether it will yield to the influences that have controlled the position of the Hebrew race is not yet finally decided. It is well to consider the present position of the Jews in the Empire after three hundred years of absolute exclusion from England and many centuries of endeavour to exterminate them as recorded by Lord Beaconsfield.

(To be continued.)

The story of my Life

N. K. Ramaswami Aiyar,
B. A., L. L. B.
Advocate of the Supreme Court

(Continue from last issue)

7. I joined the Tanjore Bar in the middle of 1905. On leaving Chittoor, the "North Arcot Patriot" was kind enough to write of me that my "departure was a distinct loss to that District but that what was a loss to North Arcot was again to Tanjore." Soon after joining the Tanjore Bar, I defended gratis Shri Krishna Doss, Editor of the *Janani Koolam* the local Vernacular weekly in a case of defamation brought by the Tanjore Police, with reference to certain leaders in the paper in re: a suspicious death in the Town Police Station soon after my arrival. I revived the Tanjore District Congress Committee and started the Desabhimani Sabha. In 1906 I organized the Tanjore National Emporium. I suggested the introduction of weaving class in the local Native High School and sent my eldest son Shri N. R. Subramaniam to that class. He was then reading in the High School Department. Finding it difficult to work the ordinary fly shuttle loom, he invented in a few months, the Excelsior fly shuttle loom, worked throughout by turning a handle and exhibited it in the Tanjore Industrial Exhibition, for which he got a Medal the loom having been appreciated by experts. I sent my son after-

wards to the Mechanical Engineering class, Madras. In 1907 I started the First Tanjore District Conference, where I spoke on "Representative Government" for India. In 1907 at the request of friends, I led the New Party at the Vizagapatam Provincial Conference. I joined the New Party finally in the latter part of 1907. I also became a shareholder in the "Vande Mataram Limited Company." I organized a Nationalist club at Tanjore on my return from Vizagapatam. I have now given up the idea of standing for the Legislative Council, as well as for the Local Municipal Council. I do not exercise my franchise of voting too. I have inaugurated popular Municipal lectures at Tanjore. At the end of 1907, I was asked by the Collector for my views on Advisory and Legislative Councils and in reply I expressed my nationalist views and the Collector thanked me for my interesting note. At the Congress of 1907, the Madras Nationalists requested me to lead the New Party and I obeyed the call to duty and went with them to Surat. After the Surat Congress the Poona Chitra Shala Press added my photo to the Indian Portrait Gallery an honour which I do not deserve. Though about to join the Esoteric section of the Theosophical Society, I resigned after all both that Society and the Advaita Sabha as my nearly twentyfive years study of Western and Eastern Philosophy, as well as of the entire Theosophical and Ad-

vaitic literature did not enable me to conscientiously accept anything beyond the fundamental position of Herbert Spencer, which is accepted by Theosophy and Advaitism. I joined the Nationalist Press Association of London. Shri Chidambaram Pillay wrote to me that he "could not find a better Vakil in the whole Presidency to appear" for him in the sedition cases and wanted me to go to Tinnevely to conduct the defence. The Madras Nationalists' Association also wired me to go to Tinnevely for the defence in Pillay's sedition cases. I accordingly went to Tinnevely and appeared free for Pillay in the first Madras sedition case. I stayed a fortnight at Tinnevely and conducted the case for the first three days before the additional District Magistrate. I then returned as Pillay requested me to go back, "the trial being a mere farce." The full reports of the first three days proceedings appeared in the *Hindu* and the *Swadesa Mitran*. I would not accept fees and Pillay did not like the idea of my losing practice at Tanjore, especially when my services were of no use in his "farce of trial." Though willing to conduct the cases free throughout, Pillay having insisted, I had to return to Tanjore. After my return from Tinnevely, I defended free Shri Muthia Doss, in the first Madras Swadeshi case, where he was charged by the Mayavaram Police for nuisance before the Bench Court there for delivering a Swadeshi

lecture in a public street and thereby attracting a crowd to it. I co-operated to the utmost with my moderate friends to make the Second Tanjore District Conference of 1908 a success. The Nationalists had a separate Conference of their own, after the United Conference was over. In both these Conferences, I spoke on "Swaraj and Swadeshi Panchayats." With a view to avoid any possible misapprehension of my attitude and to state my position clearly, I wrote to the *Hindu* that my nature abhorred the revolutionary methods of political agitation, now advocated by some of our countrymen, I added that the goal of Nationalists is Swaraj and the means of attaining it is Swadeshim educational, industrial and political. I wrote that with a view to qualify ourselves for Swaraj I was engaged in forming Swadeshi Panchayats, both in Villages and Towns for national education, agricultural and industrial development management by the people themselves of all their affairs. To a copy of the above letter sent to the District Magistrate for his information, he replied that he noted my assurance that "the revolutionary ideas are abhorrent to me" and he added that "it is a position, which is completely in harmony with your general attitude in matters political, according to my information."

8. In July 1968 I had an interview with the District Magistrate, in which we talked over my views on Our Social Evolution based on Herbert

Spencer. He said that my views were quite unobjectionable.

9. Such in brief is a short and connected account of my humble work in the past and I hope I shall continue to devote the rest of my life to the country's cause. Let us not be disheartened by recent events ! Let us take them as blessings in disguise ! Let us realize our political consciousness and national unity ! Let us avoid inhuman and illegal acts ! Let us all work harmoniously and qualify ourselves for Svaraj, of whatever form, whether qualified or absolute, by organizing Swadeshi Panchayats everywhere for national education, agricultural and industrial development and management by ourselves of all our affairs ! Let us awake, arise and stop not till our goal is reached !

Important Notice.

A Mass Meeting of Indians, under the auspices of the Natal Indian Patriotic Union (Maritzburg Branch) will be held at the Hindu Temple, Longmarket Street, City, on Sunday next the 22nd inst at 3 p.m. in order to present before the public the proposed Petition to the Throne.

All are earnestly invited
to attend.

Yours Obediently,

S. R. Naideo,

G. Narandes,

Joint Hon. Secretaries.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. 1. DURBAN, NATAL--SATURDAY, 21ST NOVEMBER, 1908. NO. 23.

African Chronicle.

SATURDAY, 21ST NOV., 1908.

கடவுளால் சேஷத்துக்கள் படைக்கப்பட்டவரென்று மனிதரும் சமர்ப்பிக்கமுடியாத கடைக்கோட்டைப் பெருமான் திருமணத்தினைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது மனிதர்களின் சதஸகல கரிமம் அருகத்தவும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மேலும் இயற்கையாக மனிததர மத்திலுள்ள சில உயிர்களிலும் அனாதை பட்டினிகுன்றின, அனாதைகள் யிருவரும், உரிவா சமர்ப்பிக்கும் முகாதிரிமும், அமேசாச பர்பி கெய்யக் கடவுய கம் செய்கைகளும், சகலரின் கந்தாங்குகெசைக்கியத்தினை மடைபக் கடவுய வயிக்குமாவது. முன் கூறிய கதகெசைக்கியத்தின் கிரமநாயகமும் பெருட்டு நலான் மெண்ட மனிதருள் ஏற்படுத்தி யிருக்கின்ற மன. ஆகையால் சுவன் மெண்டருக்கு

தந்தர் புதிதாய்முன், உரிமைபுத்த
வந்தது. மீண்டும் சிவமயம்
போதிய களில் மென்திருவி
குடிநோடு தூத்துக்குறியைச்
காத்த கிழல். அப்பொழுது கவர்
ன் மென்திர போது வந்தது.

௧. கருவெழுந்திருந்த கிழை வெற்றி
 ஞானகுருகுலத்தினை அப்பொழுதினை
 அந்த கவனம் மேலாண்ட சீக்கிரம்

புதிதாக இவ்வுத்தரத்தின் கண்ணாடி
காட்சி நகுதல் ௧.4 பவுண்டியில்
புதிது இவ்வுத்தரத்தின் கண்ணாடி
காட்சி, அதுவரை ௧.௫ பவுண்டியில்
அதுவரை ௧.௫ பவுண்டியில்

[illegible][illegible]

(1) இக்கேள்விக்கான பதிலைக் கொடுக்கக்
கூடியது. கவர்ன்மென்ட் கமிட்டி
சார்—1. பின் பிந்தே தீர்மானிக்கப்பட்ட
மரபு, செலவுகளுக்கு விடப்பட்டதில்
கட்டப்பட வேண்டிய அளவுகளைப்பற்றித் தகவல்
தருகிறது.

(2) திருச்சி உயர்கல்வி துறைமன்றம்
உருவாக்கித் தருவதற்கான முயற்சியை மேற்கொண்டு, அதற்கான உதவிகளை வழங்குவதற்கான முயற்சியை மேற்கொண்டு

இது இக்கிராமத்திலிருந்து வரவழி
 க்கு அடி உருவியாகக்கூடியது. அங்கு
 கண்காணிப்பு செய்து கட்டிவைக்க
 உண்டாகக்கூடியது. இது இக்கிராமத்திலிருந்து
 வரவழி

[illegible]

1. 凡在本行開辦之各項業務，均應遵守本行所訂之各項規章，並應隨時注意本行所訂之各項規章，如有違反者，本行將依法究辦。

[illegible][illegible]

வைத்துக் கூட போஜனத்துக்கு வ
ழி இல்லாமல் "தாம்பராவிலிமன்
மேகிட்ட நண்ணிப் போல்" தன்
கின்றான். முன் கூறிய வழிகளால்
வாணமான பொருள்களையும், தி
வ்வியத்தையும் அபயத்தாட்டுக்கு வ
ந்தியாதி செல்வனை முன்னிட்டு, ஜ
னங்களின் திரேகத்தில் சந்தியற்ற
படும் குறைந்து, சங்குமருட விடை
விடக்கிருக்குக்கால் துர்கதந்தகர்
நம்பப் பட்டவர்கள் பற்பல கோங்க
னாக் கிடக்கொடுத்து; பிறோக், வ
ந்தி பேதியுக்கிப்பதிலை: கொட்டி
கோங்கரும் குடப்பட்டவர்களால்
கோங்கர் மறிகின்றான். திரேகத்து
கருதுப்பாட்டைக்கொடுத்து கோ
கிந்து வந்தால் கோங்கின் விட
கி கிதிரத்தில் ஓட்டாது: எப்பொ
ழுது விவன் குளவாய்: சங்கிடு
காக்கிந்திரை அப்பிராழிதே கோ
ங்கரும் கிடக்கொடுத்து வந்தகொப்
பொல் கிதிரத்தில் பற்பல கோங்கி
கிந்து.

(7) இச்சிபாவில் கவிப்பலங்கள் படைப்பாடு இவ்வாறு குப்பாடைகோ கவி, சிபிப்பலம் பாணந்ததற்குச் சந்த வெளி நாட்டுக்குச் சென்று வேறு-ஒருவிடத்திலும், சமத்து கே.சி. வெரு சேகரம்மயிருக்கின்றது. இதைப் போலொன்ற செவன் கிளாமன்சு ஒரு கவிப்பாட்டிக்குப் படைக்காவினும், ஒரு கவித்திரத்தி ஸாவது இதைப் போலொன்றதை யும் காட்டுனும்.

[13] முதல் முதலில் இத்தொடரிலு
 பிளிக் காணில், ஜெனாத்திதற்கு கமலி
 காட்டாருக்கு பாடுதாரு வழியினில்
 லை, கலவினபக கத்தலார்களுக்கு சா
 கதாசு உத்தியோகமாவது அல்லது
 கம்போனி கனில் உத்தியோகமாவ

தி கொடுக்கப் படுகிறதில்லை. வியாபாரிகளின் கெதியோ, வெகு தேவையும் பற்றாமல் நாளை சட்டங்களை வர்ப்படுத்தி விலைவாசிப் பட்ட விலைப்பேரில் ஆள்கள் முழுக்கிறார்கள், வியாபாரிகளின் கெதி சகவரையும் பார்க்கிறும் வெகு பரிதாபமாகியது. அமாட்டு கோய்கட்டத்து முள்ளிக்கு கிருஷ்ணத்தின் ஆயிரத்தோடு இக்குங்கு தெய்வமொட்டாமல் தந்தியை, அள்களிறு சிவஞானம் காங்கு கள்ளியன் களேசு தட்டிப் பற்றி வாராய் இயக்ககலைச் செய்குதல் ஆகாதது ம் காளை வளையில் பாதாளத்தை கோக்கிச் சென்றுக் கொண்டுருகிறார்கள். சாதாரணமாக வத்தக் கூலிக்கு மேலும் செய்துக் கொண்டு வரின் நிலைமையை கவனிப்போமாய் ஆள்களுக்கு மாதமொன்றுக்குக் கிடைக்கும் கழவை ரூபாய் சம்பளத்தின் களையர் சூதாடாதுக் காப்பாற்றி, பெண்காதி பிள்ளை குட்டிசுண்டன் லீவித்து வருகிறார்கள் என்றதை யோசிக்க கமகதேவச்சிரியத்தைக் கொடுக்கின்றது. கொடியாவிக்குக் கூலி யாட்களை கொள்வது லீவித்து ரூபாய்ச் சம்பளத்துக்கு கொண்டு வருவதால் கொடுக்க விரியல்களின் கெதிக்குவராமற்பது.

(9) இது போன்ற மிகவும் அநீதமான செயல்கள், நாளைகளில் இந்திய சமூக சூழ்நிலை மாற்றங்களையும் தவிர்த்து விடுவதில் துணை செய்கின்றன.

(10) இத்தியாதிபாஷ்யம் சரிதே, இ
காட்டிலும் சரியே, சமத காட்ட
நீக்கு ஜீவனத்துக்கே வயிதன்
நீக்க, சாம் சங்காருக்குச் செலுத்
தம் தீர்க்க மதநவர்களைக் காட்டி

ஆம். அதிகமாகவே செலுத்தி வரு
கிறோம். மற்றாதாரண தீர்வைக
ளைச் செலுத்தி வைதபயம் தவிர, ந
ம்முடைய ஆண், பெண், வானியன்
சிறும் முதலிய ஒவ்வொரு தலைபயம்
வருகவிடென் றுக்குமூன் றாடிகள்
கட்டி வருகின்றோம்.

நமது காட்டா சிவ நிலை நமது இவ்
வா சிறுநகர, முடி நூட்டு வானகுகரி
வி, பிரதி சூதுகிவிடபுதுநகரும், நம
து காட்டா வர வெளிகாட்டாநகர்து
சு நமதுபு பாகிப்புகளையும், சட்ட
புது நகரமுத சமசுமேஷமுத
தமிழ்நகரமுத நகர.

[illegible][illegible]

காரிகாட்சிசாரிந்ரு வதற்குபதி
மாய், பிச்சைக்கார கென்று
செலுச்சாவிட்டி வலை-ததால் கவ்வா
துணை தாமியே அதுபெயர் இத்தி
பனைமுதல் தலைவர்களை கிண்பி

கூடப்பதாலாகும். கிருந்தவமதக்
கொண்டையின் தாம சிலந்தித் திற்
நித வெள்ளையார்களின் மனம் இம்
கோடிக்கலாக்காக ஜனங்களின் ம
னம் நுதங்கிவிடுதல் — காட்சி நடை
யோசனத்துப் பார்த்தால், ஜிவனும்
சத்தின் பொருட்டே இக்கலாக்க
கள் போடப் படுகிற தென்புதல்
சுதர்.

இதழிசியல் பாண்டிமெண்டாசியன்
ஆளுகைக்குப் பட்டிருந்தும், இத்
தெய்வம், செரோலோகியல் தவாங்கிதெ
ண்டாருகாடப செப்பகைகளைச் சீர்து
ருத்த முடியாதாற் றாக்கிசியல் தக்க
பாசமது கக்கிரவாத்திதென் தட்டையி
ளாய் சீரைவெற்றும் உருத்திப்பாகல்
தாக்கம் தட்டையிளின் கருத்துப்போ
யுட்பாது ஆவரவாக்கிளின் கடமை
வலகைவாற் றுக்கக்கரிளின் கக்கிசியல்
பாசமதயும் செரோலோக தவாங்கிமெண்டா
பாற் றாமாள் இதவாங்கிமெண்டோ
ளின் பாசவதுக் கருவாசர் ஆகை
வாள் இத்திப்பாக்கம் இருத்தியைப்ப
காடர் திருப்பயதம் திருவாதிம
சோலை முடியாது.

இத்தியானில் தந்திரம் தருவது
 திருநெல்வேலித்தலைமான் அந்த
 னு சண்டை மார்ந்தங்களை ஒருங்கு
 ம் அங்கிதரிசார். திருநெல்வேலி. இம்மு
 னு தந்திரத்தலைமான் அந்திரம் தந்திரம்
 களில் மனத்தில். இத்தியானில் படுக
 துள்படுத்தக் காணிக்க முயற்சி
 கிளர்ந்து போனது. சமங்கு சேய்
 டு. ஒவ்வொரு சுவர்த்துள்பட்ட
 தியும் பார்செய்வது சமன்பாடு
 களில் தமது அங்கு இத்தியானில்
 டு. அந்தியானில் சமன்பாடு
 யோம். சமன்பாடு தந்திரம்
 டு. வளர்ந்து தந்திரம்
 களில் இத்தியானில் தந்திரம்

க்குமே இல்லை. காளாவனாயினும்
 நமது காட்டாருந்கள் இன்றிப் பட்ட
 மனக்கலைமயம் அநிகரிந் துந்
 கெடாண்டு வருகின்றது. டிராங்கு
 வானிலுள்ள இந்தியர்களுமும் அவர்
 கள் பரும துன்பமுடும் அளவற்றது
 இதையும் தவணியாமல் ஆக்கலைமய
 மந்திரிகள் அமைதியைப் பரிசுப்பாடு
 ஆக்கரிமயங்கிறே. டிராங்குவானிலு
 ள்ள இந்தியர்கள் சிரிப்புகள் சே
 ளையாய் சாந்தவான்களாகிறே. அ
 வர்களுக்கி சபந்திரிந்குந் தரப்படு
 திற சிரிப்புகள் தவணியாமல் பரி
 டிசாம்பர் பட்டிருந் துக்கலைமயம்

SECRET

சென்ற காரணம் எல்லாப்படி செ
ஞாவிற்றுக்கிழங்கு கழுக்கப்படுத
லும் மாலை 3-30 மணிக்கு சண்டை
பாட்டி முன்னாலது கடைகள் க
ளக்கமுடிக் கதையி லு லு விண்ணப்ப
முடிக் கடைகப்பாட்டு சண்டையிற்
காணும் பள்ளிப் பிள்ளைகளாலும்
கந்தையினாலும் திருப்பாட்டில்கோ
டு பண்டைகளும் பாட்டப்பட்டு புதித
கடவுக்கத்தினிற் கோத்தனா மிதகு
யிற் கடைக்கத்தினிற் திருக்காசிய
கணம் கருப்புசாதி செட்டி யாரால்

[illegible]

டி கனம் க.துரைநாய் முதலிய
 ரங்கநாள் பிராங்கித்த இருவர்
 னையும் புகழ்ந்து பேசி வந்தவனாரி
 பகப்பட்டு கவுன்ஸ் வரண்கம் செ
 ய்து 5-30 மணிக்கு கனம் முது
 செபத்து அங்கநடுவந்தோடு வந்
 தகூட்டமாக கொளிறந்து அன்கரே
 னை விதித்து முன்னிதி விதிபி
 ரதந்தம் செபது ஆரம்பிக்கப்பட்ட
 டி முதலாவது கனம் க.துரைநாய்
 ரெபபர ரங்கநாள் ஸ்ரீ திருநெ
 லை நாயனாரைப் புண்ணிய
 ரித்திரதந்த பிராங்கித்தவந்தி கே
 ட்ட பிராங்கித்த ஆரம்பிக்கப்பட்
 டது செபது கனம் க. துரைநாய்
 மிரெபபர ரங்கநாள் வித்திர
 தாள் மானுதகர்க்கைப் பற்றி விசே
 ஷமாக எடுத்துக்கூறி வரப்பிரதம்
 இசைப்பட்டுது செபது கனம் க.
 துரைநாய் முதலியரங்கநாள் க
 லெயில் சிறந்தது செபமுண்டை சப
 தாய் பரணை என்னு மென்மைப
 ரு எடுத்து பிராங்கித்தப் பட்டது
 இவ்வாளைச் செபட் பிராங்கித்த
 ல் மிரா வித்திக்கப்பட்டு சங்கத்தி
 ன்ரு ஸ்ரீ தி. அ. கந்தசாமிசென
 அன்கநாள் இப்பறிப பிராங்கி
 கையால் கந்தசாமிசென பட்டவிரா
 பர க.துரை வரண்கம் செபது வி
 திப்பிச்செனம் 7-43 மணிக்கு முது
 செபத்து.

சென்ற வாரத்தில் இது குறிப்பிட்டுக்
கிழங்குகள் விலை குறைவாக இருப்பதால்
பேர்தொகை சமைக்கப்பட்டு காய்க்
கள் விலைக்குமே சிறு விலை வரப்படுத்
தாக்கப்பட்டது. அங்கத்தினர்களுள்
ல் உணவுப் பார்ப்பதில் இப்போது சங்
கத்தினர் குருவாகிய ஸ்ரீ. தி. சுவாமிநாத
சாமிநாதர் அவர்கள் ஸ்ரீ. இரா

[illegible]

15

١٠٠٠

2. உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்த இடத்தில்
 வேலை நிறுத்தம் ஆகியவை ஏற்பட்டன.
 3. இவ்விதம் நடந்திருக்கிறது என்பதை
 தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.
 4. அந்த இடத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடந்திருக்கிறது என்பதை
 தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.
 5. அந்த இடத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடந்திருக்கிறது என்பதை
 தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.
 6. அந்த இடத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடந்திருக்கிறது என்பதை
 தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.
 7. அந்த இடத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடந்திருக்கிறது என்பதை
 தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.
 8. அந்த இடத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடந்திருக்கிறது என்பதை
 தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.
 9. அந்த இடத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடந்திருக்கிறது என்பதை
 தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.
 10. அந்த இடத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடந்திருக்கிறது என்பதை
 தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[illegible]

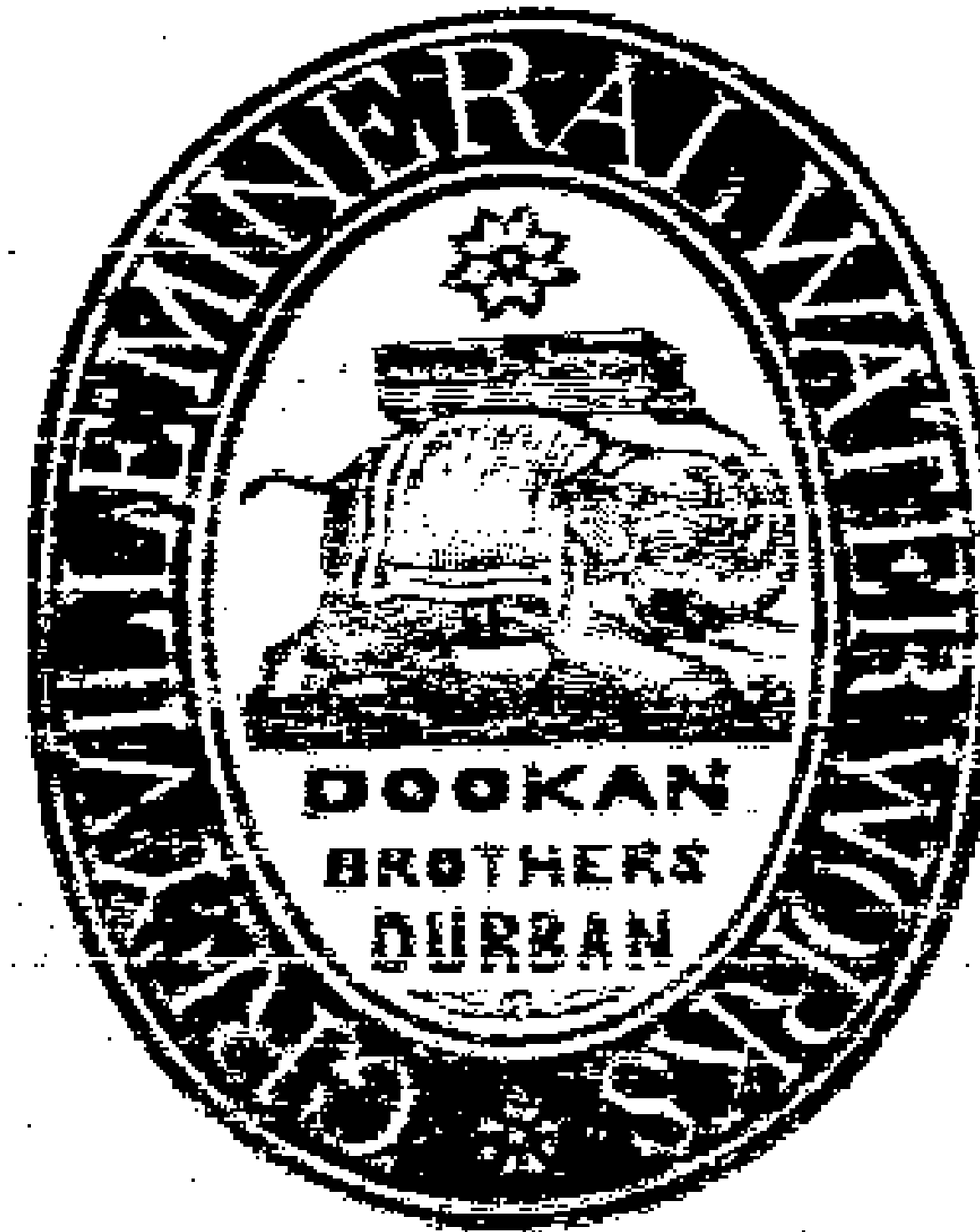
[illegible]

யில் கேட்டிருக்கிறீர்களா அதற்கு ஒத்திருக்கிற தென்னும் எழுதினார்கள்.

1908-ம் இது ஜூன் மாதத்தில் நான் கலெக்டரவர்களின் கேரியரிலிருந்து கட்டுவதாய் ஹார்பர். கர்பின்ஸ்டீன் தந்த சான்றிதழைக் அனுப்பித்தான் அப்பெரிசொயர்களை பற்றி டேசின்தில் இவைகளை வலம் சரிபெயர்ந்தும் அவைகளுக்கு பரிந்துரை ஆகவேபின் நிலைபெயர்ந்தும் சொன்னார்கள்.

இதுதான் இது வரை யில் நான் செய்த காரியங்களின் கருவகம். இனிமும் நான் தேசத்திற்காக உழைப்பேனென்று எம்புகிறேன். இதுவரைவிலே நடத்தியவை துள்ளினால் நாம் அநாதியபடைபயிற் கூட்டினும் அவர்கள் பெயர்வாழ் வாக்கு வலமாகவே நாம் கிடைக்கவேண்டும். பொது அன்புமயன் ஐரியங்களில் எவருக்கு ஒத்திருக்கிற நாம் எல்லோரும் ஒத்திருப்பதை நாம் அறிவோமெனும். மனிதனாய்வுத்துக்கே அது வெறுப்பான் கொடிய காரியங்களையும் சட்டவிரோதமாக காரியங்களையும் நாம் செய்யும் கூட்டினும் நாம் எல்லோரும் ஒத்துகின்றவாய்வேனென செய்து சந்தித்தவர்கள் வலமாய் வலது இருக்கட்டின் அன்னியருக்குப் பட்ட வலமாய் வலமாய் சரி. நான் வலமாய் வலமாய் இதுமே சரி. எப்படியாவது வலமாய் செய்துக்கு யோக்கியமாக புண்டாக்கும் படிப்பயிற்சிக்கக் கவனி, அலுவலம் வைத்தொழிந்த இவைகளின் அறிவிருந்தும் கட்டுவதாய் காரியங்களை சரிவே சீர்திருத்தும். என்னும் முன்று விஷயங்களுக்காக வலமாய் பஞ்சாயத்துகளை எங்கும் காப்பித்தும் நாம் வலமாய் வலமாய் செய்து வலமாய் காரியங்களை மீட்டிவரும் தூக்கும் தூக்கத்திற்குத்து எழுத்து கட்டுவதாய் புதுவாழ்த்தத்தைய படைவதாய் வலமாய் தூக்காய் உழைப்பேயாக!

Greyville Electric Mineral Water Works.

செய்தல்.
இவ்விதம்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.

செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.

A. Dookan, 84, FIRST AVENUE, DURBAN.

African Chronicle. Moodley Bros.,

Rates of Subscription

Yearly Natal	15/-
Half Yearly	7/6
Quarterly	4/-
Yearly (Transvaal, Cape Colony, England and India)	15/-
Half Yearly	7/6
Quarterly	4/-

செய்தல்.

1 வருஷத்திற்கு	15/-
6 மாதத்திற்கு	7/6
3 மாதத்திற்கு	4/-
செய்தல்.	
1 வருஷத்திற்கு	15/-
6 மாதத்திற்கு	7/6
3 மாதத்திற்கு	4/-

P. SUBRAMANIA AIYAR,
Proprietor, 'African Chronicle',
88, Victoria St., Durban.

Wholesale & Retail.

Fruits, Vegetable & Produce

Dealers and Commission Agents.	
Bankers	
African Banking Corporation, Ltd.	
Orders taken for up-country at lowest Market Prices.	
Good Packing, empty packages will be charged for	
Weekly Price Lists issued and posted punctually.	
Natal Leaf Tobacco always on hand.	

செய்தல்.

481, Church St.	154 Queen St.
Tel. Add.	P.O. Box 47.
"PRODUCE"	Tel. "NAARTIES."
P. M. BURG.	DURBAN.

Speciality, Lowest Market Prices.
Try once & ascertain before placing your orders with others.

DEHLOO BROS.,

GENERAL DEALERS

Bakers and Confectioners,
Mineral Water Manufacturer
—and Farmers—

FRUIT AND GENERAL * * COLONIAL PRODUCE

of all descriptions supplied
in any Quantity
—at Short Notice—

Estimates given.

MAIN ROAD, ISIPINGO.

G. Ragavaloo, 3, Groom Street, VERULAM.

Maker of

Galvanized Corrugated and
Flat iron Tanks, Guttering
& etc. Fixed neatly to order.

Baths Tanks and other
appliances repaired at
moderate terms.

Also Wood & Iron Builder
& etc., etc.

Works neatly done and at
Cheap Prices.

செய்தல்.

செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.

Printed and published by
P.S. AIYAR, 88, Victoria Street,
Durban.

AFRICAN CHRONICLE.

ஆபிரிக்கன் வார்த்தமணி.
Published Every Saturday.

Vol. 1. Durban, Natal—Saturday, 28th November, 1908. No. 24

R.K. Naidoo

FRUIT DEALER &
COMMISSION AGENT.

DURBAN.

Natal Fruit Supplied in any
Quantity

All Orders receive Prompt Atten-
tion and Good Packing.

P.O. Box 637.

Tel. Add.: 66, Victoria Street.

KAIN BROTHERS,

Fruit, Vegetables and
Produce Dealers.

Fruits and Vegetables sup-
plied in any quantities at the
Lowest Market Prices.

Poultry supplied to order.

A trial solicited. All orders

receive prompt and careful
attention.

Please write for quotation.

467, PIETERMARITZ STREET,

P. M. BURG.

M. J. Mahomed,

General Merchant &
Direct Importer.

All Indian goods, Rice, Dholl,
Ghee, Sadee, and English Grocery
stocked and sold at lower quotations.
Up-country orders carefully attended to.

470 & 480, Church St. eet.

P. M. BURG.

Tel. Add. "Moosa" Tel. 206.

K. C. PADAYACHEE,

Fruit & Commission Agent.

P.O. BOX 195, DURBAN, NATAL.

Tel. 151 Queen Street.

செய்தல்.

Alfred C. Pillay, CARRIAGE & UPHOLSTERY WORKS.

398, Corner of Pine Street & Cathedral Road.
Carriage, Ricksha, and Cart builder. Cabinet and Picture Frame maker. Polishing, Painting and Tremer.
General Carpenter and Coffin Designer, and various kinds of English and Indian House Furniture makes.
Repairs a speciality and neatly done. A Trial Order solicited. Steam saw mill Joiner.

ஆல்பிரட் கத்தரிமீன் பிளையர்

செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.
செய்தல்.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL - SATURDAY, 28TH NOVEMBER, 1908. NO. 26.

Edited by P. Subramania Aiyar.

PUBLISHER'S NOTICE

Subscribers are requested to forward their subscriptions to the Publisher without any further delay; failing which, further supply of the *African Chronicle* will be suspended until such time as the account is squared up.

African Chronicle.

SATURDAY, 28TH NOV., 1908.

Education Problem

It is gratifying to note that the Imperial authorities have promised to inquire into the matter of Indian Education which, in spite of persistent representations made to the local authorities, has been dealt with in an indifferent manner by those concerned with the Education Department. The Colonial Under-Secretary, Colonel Seely, in reply to a question put to him in the House of Commons said that enquiries had been instituted regarding the matter, but we are not quite sanguine as to the ultimate result of such an enquiry.

However, it would do no harm by waiting for the results of the enquiry with patience.

In the meanwhile, it would not be exaggerating to say that the education given to Indian children is anything but satisfactory. In any case, we would not be far from truth if we say that it is farce. We know that so long ago as 1878 separate schools were contemplated for the poorer class of children and children of the Indian Immigrants under the control of Indian Immigration School Board, and for this purpose, Parliament voted certain sums of money from time to time. The Board itself, for unknown or rather inexplicable reasons, did not assume the duties of managers and inspectors in conjunction with the onerous duties of sugar planters and Tea clippers, but entrusted it with our friends, the missionaries of the Colony. This system, though not worked to the entire satisfaction of the community yet, thanks to the well-meant efforts of the Missionaries, they have done wonderfully well in face of the natural and unnatural obstacles by which they are still surrounded. In this connection, it is

only just, and it is our bounded duty to say, that wherever the English Missionaries happen to be, they have, in spite of the multifarious temptations and trials to which they are in common with others subjected, owing to racial arrogance or political or colour mania, they have and are still maintaining the high and noble traditions of the early Christian Fathers, and the sublime teachings of the greatest practical moral propagandist that the world ever produced. The Missionaries, in their arduous effort to elevate the condition of the countless millions of pagans, have done no small work for promoting education among the common people, who might otherwise have had no opportunity to get any education at all.

Be that as it may, respecting Natal, two schools were established by the Board for Indians, one on the North bank of the Umgeni River, and the other at the other end of Victoria Street, near the cattle compound, which have now come under the direct supervision of government. These two so-called government Institutions are, no doubt, an improvement on kind-

red Schools under the management of the missionaries. Any how, these schools served the purposes for which they were intended. But the free Indian and respectable class of men sent their children to the public schools attended by European children, because the facilities for education were decidedly superior in every way. This order of things continued until 1899, when Sir Henry Balo, then Attorney General and Minister of Education, in order to carry out the colour policy of the government established two separate schools equal in efficiency to the schools attended by European children. At first one school was established in Durban on the 1st of February 1899, and the other was created at P.M. Burg on the 2nd February 1903.

It is to be understood that the colour bar in question was the act of the government, and it is open to question whether the Indian community has accepted the policy and the principle underlying the action of the authorities. And although our community was not a party to this innovating spirit in the educational policy of the government, yet as these schools were created under tolerably good conditions they sent their children to this new institution and *did not enforce their right for admission into the public schools attended by European children.*

At first only the boys were debarred from entering the schools, but in August 1905, both infants and girls were refused admission, and were directed to the Higher Grade Indian School and arrangements were made to teach them separately from senior boys. This separate Indian institution flourished and the strength of the pupils rose up to about 250 students. The collection of fees rose up from £9 15s. to £41 2s. per month. It may be mentioned that, unlike European schools, there are no free scholars getting education in these schools. All Indian students pay spot cash whether poor or rich. As ill-luck would have it, conditions here changed for the worse. New Ministries came into power and wielded the scepter. Simultaneously there was a change of officials in the Education Department which is as a general Rule, not very affectionate towards promoting education of the brown man. In fact, as an example, we may say that one of the Inspectors of Education has gone so far as to make speeches in public meetings not calculated to further the ends of the department of which he is supposed to be the custodian. The nett result of all these actions is, the schools that once indicated signs of improvement and prospects of good hopes are gradually diminishing in progress.

The original intention of the Higher Grade Indian School seems to have been two-fold. First, to provide for the immediate needs of those respectable class of children who were refused permission into the public schools, and secondly, to use it for giving higher education to those who, after completing their education in the grant-in-aided schools, wish to prosecute their studies. Although the Higher Grade Institution commenced to impart education from Infant's standard up to the Vllth standard, it was found too good for the Indians to be the recipient of such a precious system, and the pruning knife was, forth with used, and subsequently standard I was made the lowest for admission; and later on, this change pricked the unctuous conscience of the wise men, they immediately gave orders to take students from IInd standard. And this was followed by an order to mix up Senior boys and girls instead of teaching them separately. This perpetual change of routine vexed the parents of the children, and they, wisely too, removed most of their girls from this Eton of Natal. The last stage in the prolific development of the educational policy of our worthy "Ministry of all the talents" takes the cake. Age regulation has been introduced. According to the new regulation of the Education Department, no

pupil at the age of 12, can either remain or be admitted in standard II which is the lowest standard in the School; and no pupil over the age of 14 is allowed to remain in the school. Let us suppose that an Indian child of average intelligence commences learning at 6 years, and if he wishes to get through his blessed Vllth in the Higher Grade, he must be so exceptionally gifted with intellectual and physical energy as to enable him to get through his Vllth by passing every standard without fail even in a single class at a single period; then alone he shall be able, by the time he reaches 14 years of age, to get his Degree from this great Institution. We wonder if the average European boy gets through his exams as regularly as the Indians are expected to do! It would be interesting if one of our Cabinet ministers would be good enough to send one of their boys to make an experiment of him in this Institution!

As we have already maintained in these columns, the whole process of retrenchment in the Indian Education emanates from the Ministry who very tactfully shift the responsibility to the Parliament who knows nothing more about it than the man in the moon knows. It really staggers us to note that after removing the children from the public schools with a promise that separate Institutions would be given them, and then turn

them out of the very school which is supposed to be established for their benefit. Surely if there is anything ridiculous, this is ridiculous in its extreme! We are told that the government have asked them to go to Grant-in-aided schools. Let us see how they are, and let us describe it in the words of the Superintendent of Education who in his last year's report says "that all the Native and Indian Schools are directly connected with the various religious bodies in the colony, that aided schools labour under peculiar disadvantages, the chief of which is that the teachers are usually untrained; and these remarks are equally applicable to the so-called Elementary Schools.

The government do not require a more scathing indictment than the one made by its own officials; therefore, we submit that it is only fair that the Ministers should give their due consideration to this matter and revert to the old order of things. This sort of things could not go on for an indefinite period unless the responsible authorities take a malignant pleasure in seeing scores of boys go about as ignorant, and worthless loafers in the streets. Even at this last hour, we do still hope that wiser counsels will prevail.

GO TO
"African Chronicle P. Works"
—FOR—
GOOD JOBBING PRINTING.

The Ten Commandments

From the Anglo-Indian Pulpit

The Anglo-Indian fraternity, in order to propitiate their Gods, and to save the millions of heathen souls and bodies committed to its care, preach from one day to another a system of new politico-religious tenets which are embodied more or less in the undermentioned Ten Commandments:—

(1) Our Rule is the best in the best of all this world, and it hath brought thee out of chaos and confusion and it hath saved thee from bondage, and let thee enjoy yourself if you have any to enjoy.

(2) Thou shalt know that the Englishman is the chosen Ruler of God, and thou shalt not contradict him, and thou shalt pray for "Honest John" three times a day and thou shalt be guided by the true righteous doctrines inculcated through the columns of the "Englishman" and "Natal Mercury."

(3) Thou shalt not be enticed by congresses and conferences who are thy enemies, and trust our Rule which is just and Divine, and it shall save thee and thy children from hell.

(4) Thou shalt not be too vain and ambitious lest your carnal desire tempts you to taste the forbidden fruit—Self-government; for, our Raj holds him guilty who dares to rob our monopoly.

(5) Thou shalt not aspire for Parliament or any likeness thereof; for thou art a mere child and our Lord Jesus hath created thee to be a child forever.

(6) Honour thy protectors, and pray for your enemies, that thy days may be prolonged and thy land may enjoy everlasting peace and firmness, and that your enemies may perish on it.

(7) Thou shalt not commit the crime of patriotism and thou shalt not foster Unity among your kith and kin, which you shall not want, for your chosen master would look after all of thee.

(8) Thou shalt not move from "Honest Swadeshi" to "Honest" for it will consign thee to perdition; and we give thee cheap cotton goods from our store at Alinchestor and shall give thee plenty of our own stuff that will make you merry and giddy.

(9) Thou shalt not disobey our Command and be proud to know much; and thou shalt love thy fellow men, who thou shalt know is strong in might and shall blow the horn that should you violate his wishes and thou shalt celebrate and sanctify the Empire Day for it hath brought thee peace and an empty house.

(10) Thou shalt know that you are a stripping weak in intellect, meek in physis, and we shall guide thee to the goal you are best fitted for.

Thou shalt unlearn what you have learnt from our University, and thou shalt not do what our Religion teaches others to do; and thou shalt not exercise the spirit of nobility of character and manly independence; for these qualities are intended by our God Almighty only for the chosen race—Western Races.

Thou shalt not steal, nor cry, nor bear ill-will; and thou shalt love thy neighbour as thyself; and thou shalt learn much English, for it is too good for thee, Asiatic; and thou shalt not write to the News papers, and hold meetings and talk though you starve and die; and know thee, ye Brown man, at the pain of our displeasure and provocation of our wrath, thou shalt disobey our commands. Depend upon us and seek thy salvation through us Oh! my beloved children of Ind, and ye shall attain the Kingdom of God and Holy Ghost. So, help us God. Amen.

Notice

The ordinary weekly meeting of the Sydenham H. Y. M. Society has been postponed to the following week and all are requested to attend.

V. N. Thumbadoo,
Hon. Secretary.

Divine Work

We are elsewhere anxious to get from the Transvaal some of the Tamil columns. The Society urges that the action of certain individuals to enter the Transvaal and structure a new society with the consent of the Transvaal Acts is highly objectionable to the cause of the Asiatics. We have already agreed with the Tamil Society, and we confidently hope that our brethren in Natal will not do anything that would hamper the movement of our compatriots across the border.

We understand that up to last Wednesday 229 arrests have been made by the authorities, and it is expected that before the end of the week the number will exceed about 500. Among the arrested persons, our agent Mr. Chokalingo Moolaly figures prominently. It is a great relief to note that the Transvaal authorities are hastening the present regime of iniquity and oppression to its inevitable end, and we envy the position in which they are now placed, and no doubt they deserve every congratulation for the successful work they are doing for the cause of upholding a reign of terror which has no parallel either in history or has no sanction in law or reason. A government based on prejudice and oppression whether

held under the power of a single person or a group of individuals is sure to tumble down, and we doubt not the ultimate victory of our cause, should our friends have faith in themselves and Divine help. It is imperative to note the underlying motive of the present struggle. The present movement is not intended so much against class legislation, as it is against a system that has for its underlying motive stealthy principles of injustice, chicanery and despotism. God is great, and his messengers are the Asiatics, and through them, he fights for clearing away the rubbish. It is His Divine strength that has all along kept up the struggle, and it is His Divine mercy that would crown our endeavours with success. Nothing good is achieved or done in this world without God's will, and we assure you, depend upon him, and work with His strength and you will succeed. Let the Transvaal and its gold magnates do what they please, but you do the Divine work of God, and eventually His judgment will prevail but not that of Botha and Smuts.

Indian Immigration Commission

We congratulate the Government of Natal in their earnest efforts to enquire into the Indian Immigration question, in that, it is announced, that it has been

decided to appoint a commission consisting of five members. It is a good sign that after all, a beginning has been made in the right direction, but it is noted that the ultimate result of such an enquiry of us, the predominant class entirely depends upon the class of men selected for the commission. If the mission was comprised of every man no matter whether he has white or black skin. It is confidence that he gets confidence, and we earnestly hope that the Government, in the best interests of the Colony, would select members for the commission who would command the respect and confidence of the people. As we said before, it would serve no good purpose should the representatives of the Indian community be not given place on the commission.

Random Thoughts

BY "SAYATANI"

WITH THEIR STUPID and humiliating measures, they are only weakening that Mighty Empire, without which these self-styled autocrats, could not exist, and it is a pity that the British Government is pursuing its usual policy of inactivity where the rights of British subjects are concerned. How long are the Imperial Statemen going to tolerate it?

BY THE INDIAN MAIL

to hand and by the recent cablegrams, it clearly indicates the bitterness of feeling in the mind of our countrymen towards the retrogressive and inhumane policy of the Colonial Governments. It is passing strange indeed that these "great" Colonial Statesmen, who we are told has the prestige of the British Empire have not yet realised the immense danger that is threatening the Empire.

WE OUGHT TO BE VERY grateful to these snobbish despots for their coercion, for it has done us enormous good; that is— it awakened our countrymen to their sense of duty and has shown up the so-called boasted British Administration of Justice; and the only remedy that can be conceived now is not by petitioning to the State the grievancees and oppression we are labouring under, but as our renowned patriot Mr. Lala Lajpat Rai said at the Caxton Hall meeting,—" Our destiny mainly lay in our own hands, and that has to be worked out in India." So "let us be up and doing" as Longfellow said and assist our Mother land to accomplish it, when that is done there would be no injustice for us to undergo here.

An Interesting Lecture at the Hindu Temple

On Sunday last, the Hindu Temple, Depot Road.

was the place gathering of Indian (Hindus) There large attendance to the Temple, and the appearance of the "Dharam" under the auspices of the Temple committee was delivered by Swami Shankar. The outward appearance of the Temple and surroundings presented a magnificent show by decorations with flags and evergreens. After the usual homo ceremony the chairman Mr. Suenit Maharaj in an impressive speech, welcomed the holy Mahatma Swami, who in an eloquent and fascinating address animadverted on the rudiments of "Dharam," which was translated into Tamil by Mr. Thamraipa Chetty.

The Committee deserves congratulations for the success attended this function, and it is to be hoped that few more lectures will be delivered by Swamiji for the enlightenment of less informed men.

Sydenham
H. V. M. Society

The Society founded by the Revd. Sanyasi Swami Shankaranand held their general meeting, on Sunday the 22nd November 1903 at Overport at the Hindu Ganesh Sabha's Hall. Seventeen members were enrolled, and then the following officials were elected:—

[illegible]

Dr. Charles Brune on the Transvaal Crisis

(continued from last page)

The attempt to exterminate them has been made under the most favourable auspices and on the largest scale; the most considerable means that man could command have been persistently applied to this object for the longest period of recorded time. Egyptian Pharaohs, Assyrian kings, Roman emperors, Scandinavian crusaders, Gothic pirates and holy inquisitors, have alike devoted their energy to the fulfilment of this common purpose. Expatriation, exile, captivity, confiscation, torture on the most ingenious and massacre on the most extensive scale current system of degrading customs and debasing laws which would have broken the heart of any other people, have been tried, and in vain.

There is a curious analogy

in the cases. If, in accordance with the sentiment of the time, it has been the modern policy, of the white man to resort to degrading customs and debasing laws rather than physical torture and massacre, the unwritten law of lynching in America is being constantly applied to the coloured population with almost incredible ingenuity of malice. Quite recently an untried offender was placed on a pile of cord-wood, both being saturated with kerosene oil. "A match was touched to him, and not only was the conflagration watched with shouts of joy, but within a few hours thousands of post-card photographs were being sold in the streets. And this in days when it is declared to be the duty of all coloured races to acknowledge the inherent and permanent superiority of the white man. Nevertheless, deplorable as are such incidents in their nature and frequency, they do not disturb my confidence that the nobler instincts of humanity which controlled the destiny of the Jewish race will in time secure for his Majesty's Indian subjects throughout the Empire a position free from legislative dishonour and disqualification.

President Roosevelt has declared that there is but one safe rule in dealing with black men as with white men—it is the same rule that must be applied in dealing with rich men and poor men—that is, to treat each man, whatever his colour, his creed or his social position, with every possible justice, on his real

worth as a man. That was the faith of Cecil Rhodes; I believe it to be the faith of the people of England.

In the meantime, however, we have to consider the specific case of the Indian as *Civis Britannicus* in the Transvaal. It is admitted by the Asiatic community that the right of entry must be restricted, and it is important to remember that they have constantly urged this. Mr. Chamberlain, in the extract I have quoted from his speech at the Colonial Conference in 1897, clearly showed that it was not the restriction of wholesale immigration he condemned but the methods by which the South African Republic sought to enforce it. Colonel Seely, in the speech to which I have referred, seemed to assume that the doctrine known as *Civis Britannicus* means that a citizen of the British Empire has a right to roam all over the world, reside where he will, behave as he will, and demand the constant protection of the Imperial Government. And he added that the doctrine has been temporarily abandoned. I agree with him in believing that the abandonment of the doctrine in this sense, if it exists at all, need not be regarded as a disaster. But the question of the rights of all Indian in the Transvaal as *Civis Britannicus* is of a quite different order.

The claims made on his behalf are two: first, that his right of entry should be limited by reasonable restrictions; and secondly, that when legally domiciled he should be given

civil rights. I do not think I need add any thing to what has been said as to his claim in respect of right of entry; it is, briefly, that the right of re-entry on the same conditions of voluntary registration as were accepted under the agreement of January, should be given to all who can establish a legal domicile in the Colony, and the right of entry to educated Indians entitled to enter under the Immigrants Restriction Act, but, according to general Smuts, barred by the Registration Act. As regards the civil rights claimed, Colonel Seely made a declaration of policy, which has commended itself to the general sense of the nation, in saying "that if any one is admitted under the British flag he must be a potential citizen and must sooner or later be given equal rights with all other men." In alluding to the policy of the Transvaal having for its object to squeeze the domiciled Indians out by the methods I have indicated he was equally clear. "He did not pretend that the Government was without concern for what must happen to the Indians when the policy underlying exclusion was carried beyond exclusion and pushed to the point of dismissing those who were in the country. It was a strong thing to ask that any subject of the King should be deprived of his living and sent about his business through no fault of his own."* It is good

*I quote from *The Times* Report.
1. August

10 மார்ச் 3-30 சனம் கூடப் பட்டு
 11 கடவுள் வணக்கமும் சத்திய சி
 12 லின்னப்பமும் வாசிக்கப் பட்டு
 13 சனாபியர்களுடும் வித்யா
 14 னின்னக்களாழ்வு சங்கிதங்க
 15 னோடு பஜனப் பாடப் பட்டு மு
 16 க்திய விஷயங்கள் பேசு முடிவா
 17 ன் உடன் சனாபி வணக்கம் செ
 18 மது 3-45 மணிக்கு சனம் முடி
 19 பெற்று விதி கொச்சைத் திருகு ஆ
 20 சமீபத்து சாதி கங்குட்பட்டம் வீந்து
 21 க் கொண்டு கடவுள் வணக்கம் செ
 22 ய்து சங்கத்தின் குரு ஸ்ரீ தி. அ.
 23 கத்தகம் பிள்ளையாருவர்களின் இ
 24 யுத்திய தீர்த்தனப் பாடி விஷய
 25 க்கத்தின்கில் ஒருவராகிய சனம்
 26 ம. காரயணாசாமி இரட்டையர்களுக்க
 27 னால் பெரும் பொருள் என்னும் வி
 28 ஷயமாக பிரசங்கிக்கப் பட்டது.
 29 இன்னொருவர் காரிய நரசி சனம்
 30 சேவ. சமீபசம்பந்த நலர்களால் ஸ்ரீ
 31 இயம் பங்கு பெறுகின்றவ புகள்
 32 னிய சரித்திரத்தகத் பெரு தெனி
 33 னாக பிரசங்கித்ததைத் கேட்ட பி
 34 ள்ளர்களால் ஆவாசிக்கப் பட்டு
 35 கடவுள் வணக்கம் செய்து அதிசே
 36 மாதிரி கொட்டத்துடன் விதிமுடி
 37 செக்கம் 6-45 மணிக்கு முடிவு பெ
 38 ற்றது.

கனபயிர் அடுத்ததின் கனம்
அடுத்தது காட்டினான் மாயகுரு
வந்தப் பாட்டு அவர்கள் கண்ட
கான் மொழியாய்கூறு 21-வாணி
நிச்சுகை மிழைத் துன்பத்தினில்
பயித்தவகை தனது மொழிதான்
குறொண்டு ஸ்ரீ கனபயோர்க்குத்
குறெறிப் படுத்த பதின் பேரிக்
கனபயோர்கள்மேலேயித்த பெரித்
துவந்து துள்ளியழுது தம் தேவா
ம் திருவாசகம் பண்ணுகோவுதம்

விருந்து மறுக்கள் குடிபதற்கு
மெகிரியைக்கே கடத்தி குகையி
லில் தகனம் செய்து திரும்ப
மீட்டல்.

FIFT FIFTY FIVE.

சென்னை நகரில் உள்ள புகழ்பெற்ற கல்வி நிறுவனங்களில் ஒன்றான சென்னை பல்கலைக்கழகம், கல்வித் துறையில் சிறப்பான பங்களிப்பை செய்து வருகிறது. கல்வித் துறையில் சிறப்பான பங்களிப்பை செய்து வருகிறது.

சுருதிநாடுக்குத் தஞ்சாவூரில் வி
நியோகித்த சுவரத்தினுமுடும், பண்ப
பாடுகை சுவரத்தினுமுடும் சுவரத்
தெய்வத்தினுமுடும்.

[illegible]

இந்தியாவின் வரலாற்றுக்குள்
எப்போதாவது காத்ததும், நேரமும் உ-
ண்டதே ஆகிலை; மட்டும்தான். ஆ-
யிர்ப்பு என்பது இவ்வாறுதான்
தெருக்களில் மனிதர்களின் காட்-
ததைப் போதுமானும், விதிகைக்
கூட்டும கூடியவர்களுக்கும் கிட்டா-
து. கிட்டார்கள், பிணத்தையே சமை

சர்க்கார் தொழிலகங்கள் துறை

* *

தருத்தி பாஜிபத்திற்கும், ஆன்
மரியாதைக்கும் தொடர்ந்தும்

தஞ்சாவதி முண்டாமிருப்பதை நம
து தேவாரிக் கிருக்கிறார்கள். இம்
பொழுது அண்டரேயர் தேசத்துட
ன் வந்ததற்குச்செய்யக் கூடாதென
றும், ஆஷ்டமியர்களால் செய்யமா
தென வந்ததற்குக் காங்குதலையும் விசை
வாகிரெய்யாக் கூடிகென் னும்கிரு
க்கிற ஜனங்கள் சிபர்யித் கிருக்கிறா
ர்கள். இவ்வாறன்றி ஆஷ்டமியர்கள்
மணந்தாங்கலை கொண்டவர்களாய
து சண்டைத் தம்பலினைத் தயார் செ
ய்து கங்குலங்களாய் சேரக்கே யனுப்பி
கிருக்கிறார்கள்.

ஸேனாதிபதி கௌரவம் சென்ற 27
 வருஷங்கடைய வசித்தருதியாகி
 வென்றது இத்தியன் துர் அதிசு
 கைத்தகில் பாய் மருக்கொத்தெரு
 ம் படிக்கத்தும். மேற்க்குப் பணி
 யன். கெருக்கத்திது முன்னோன்
 கெருக்கில் பாய் தொழில் சூழ்
 பித்தான். 1905 வருஷத்தின்கு
 ன் கெருக்கில் கவனுடைப சூழிக்
 கை விரிந்து. கெருக்கைத் ததை ப
 னைத்தான். அதற்க்கித்த வருஷத்
 கில் பொதுமை யுள் பாரீசர் அன்
 னகிரத்தகில் கெருக்கை வைத்தது
 கொழுத்தி கைத்ததை யடைத்தா
 ன். தொழ்பகலத்திது கெருக்கை உண்
 டான விதமாகத்தாக் கொஞ்ச மிது
 கை மாருகும். கெருக்கத்தில் பெரும்
 இப்பொழுதுண்டான கைமும்
 பெரிது.

இந்தியாவில் கப்பல்களின் வருமானம்
மிகவும் குறைவு. ஏனென்றால் இந்திய
கப்பல்களின் வருமானம் மிகவும் குறைவு.
இந்திய கப்பல்களின் வருமானம் மிகவும் குறைவு.
இந்திய கப்பல்களின் வருமானம் மிகவும் குறைவு.
இந்திய கப்பல்களின் வருமானம் மிகவும் குறைவு.
இந்திய கப்பல்களின் வருமானம் மிகவும் குறைவு.

கட்துத்.

ஸ்கங்கள் கலசஞ்ஞெய்தது. போர்ஞெ
 ய்தனர். சண்டையில், ஆரதனின் ப
 ட்டானம் ஓடித்ததில் அபரஹ்மனட
 ட்டோரில் தோலின் படைந்திரு
 க்காகழில் ஆங்கிலேயரும், குறியா
 ளும் ஜனங்களின் பொருட்டுப் பரி
 ண்து பேசினர். மேலும் ஜனங்களின்
 சந்திரதனத்தினை மொட்டையில் ரு
 விதிகள் பட்டாளமே வந்து உதவா
 க்களப்பெற்ற மென்று கூற ஆரத
 னின் ஜனங்களுள்பட சந்திரதனத்
 தினைத் தெரிந்தது.

ஸாதுக்குக் கட்டுவதில் தாமதமாகி-
 வந்தது. ஆகவே காலதாமதம் காரணமாக
 விவசாயிகள் பெரிய சேதத்தைப் பெரி-
 துதவி கொடுக்கவும், அதற்குரிய செ-
 திருக்குதலுக்கு உடனடியாக உதவியளி-
 யுதவும், இப்பொழுது தீவிரக்குறு-
 கை வாய்க் கிருவாய் போல தோன்று-
 கிருமுகற்று. இவர்களை இப்பொழுது
 சந்தர்ப்பத்தில் சந்தர்ப்பவசியனாகச் செ-
 தவரவேண்டாம், இவர்களுக்குத் த-
 தைத் தீர்க்குவதற்கு உதவித் தோஷ-
 தெருவாறு அளித்துத் தீவிரப்பா-
 தகவும்.

தூய்மைத்தால்
பஞ்சுமயிலிருந்து
ஊயிலியின்சால் சொந்தம்.
போய் வெறுத்தாள் பிணியி
ல்கித் எழுந்திருள்:—

என்னுள் உயர்ந்ததைத் தான் என்
பட்ட கொய்கை தான் கொண்டு
கொடுத்த வண்புயிர் நன்றும்
விடப்பட பொருத்த முடியும்து
அவ்வண்புயிர். அப்பொரு
து, எவ்வண்புயிர் வைத்தியர்களை
கொண்டு பார்க்கத் தொகுத்து
யாமல், மனத்தையுடைய போ
தில், என்னுள் உயர்ந்ததைத்
ஒருவர் காண்பதும் அவ்வண்பு
யிர், என்னுள், என்னுள், என்னுள்
தான் காண்பதும் உயர்ந்ததைத்
கொண்டு காண்பதும் உயர்ந்ததைத்
தான். இத்தகைய ஒருவர் காண்பதும்
இத்தகைய ஒருவர் காண்பதும்

கனம் பேர்திருத்திப் ஆவர்கட்கு
அறிக்கையிதம் விண்ணப்பம் பா-
டுதலில், இவ்வெழுந்தாது தங்கள்
தீர்மானங்கள் ஸ்ரீமதாஸிரிவெல்
பேர்த்தும் படியும் கேட்டுக்கொ-
ள்கிறேன்.

[illegible]

இம் தன் மானத்தினால் காப்பா
 றுமதும் கடக்கும் பெண்களைப்
 பத்தினியும் மாற்றத்தினால் கடத்த
 லும் ஆகியவன் கீதவும் பெரிது
 விடுக்கிறது. அது யாதெனின்
 ராக்காலங்கதலில் பூண்டு மணி
 கு தங்கள் கரத்தினால் கிட்டு வர
 கைய எடுத்துக் கொண்டு புரு
 ஷ் பெண்காதி அல்லது தப்பவ
 ற் வயதும் பெண்ணும் அல்ல
 தாயும் வயதும் பெண்ணுமாய்
 வருவது ஏழைமாய் இருக்கிற
 மாற்றத்தினால் கொஞ்சு போது
 மாக அத்தனத்தனம் பெண்க
 ளாழகாய் வலத்தால் இருக்கிற
 மாற்றதால் வாழுகதாய் மாண
 கைவாழ்ந்தும அத்தன
 காவகி கிடை அதிக மாய்

தென் வங்கி கிட்டுக்கு எடுத்து
வருமாடி சொன்ன இடங்க கொ
ன்ன போப் நம்முடைய ஜாதிய
ருக்கு கணபாண போக நலுக்கு
இடங்கெடுக்கிறதாம். இன்னிடம
ப் பெருங்கலை நனிமையில் அரு
ப்பவதும் விட்டுப் போனதும் பி
றப் பெருங்கலான் கூடப் புது
ப்பதும் தெந்தலை புண்டு பண்
துவென்று வருங்குதரும் பெ
றுங்குதும் தெரியாத காரண
மாதிரி அமெரிக்கன் சிவ பு
கந்தன் தங்கப் பெண்ணைக்கொ
டு கொடுக்கோபும் கண்டனிதரு
டிக் சொன்னபோய் குக்க
கொடுத்த கருக்கிதோகாம். இ
வருக்கம் தென்க் மூட்டிக்கு
ம கண்டி வாவர்க்குதரும் தென்க்
கொடுக்கோ.

இந்தியைக் கையாள்வது
 என்பது தெரியுதே? இவ்வந்த
 னைப் பற்றிச் சொல்வது
 இவ் வாய்ப்பு வரிகள் கூட
 பட்டம் வைத்தார்கள்.
 இவ் வந்தியைக் கையாள்
 முட்டையிப் பருத்திருக்கும்
 இருந்தும் பட்டத்து சொல்லு
 படி மனதுக்குக் கொடுக்க
 குதிக்கிறார். இவ் வந்தியைக்
 பத்தார் இருக்கிறார். தந்த
 பெயரின் இடம் கையாள்
 இவ்வந்தியை முட்டைப்பெண்,
 கையாள்வது தெரியு

... ..

一、國語 二、算術 三、常識 四、社會 五、自然 六、衛生 七、勞作 八、體育 九、音樂 十、美術 十一、歷史 十二、地理 十三、科學 十四、宗教 十五、政治 十六、法律 十七、經濟 十八、軍事 十九、藝術 二十、哲學 二十一、倫理 二十二、宗教 二十三、政治 二十四、法律 二十五、經濟 二十六、軍事 二十七、藝術 二十八、哲學 二十九、倫理 三十、宗教 三十一、政治 三十二、法律 三十三、經濟 三十四、軍事 三十五、藝術 三十六、哲學 三十七、倫理 三十八、宗教 三十九、政治 四十、法律 四十一、經濟 四十二、軍事 四十三、藝術 四十四、哲學 四十五、倫理 四十六、宗教 四十七、政治 四十八、法律 四十九、經濟 五十、軍事 五十一、藝術 五十二、哲學 五十三、倫理 五十四、宗教 五十五、政治 五十六、法律 五十七、經濟 五十八、軍事 五十九、藝術 六十、哲學 六十一、倫理 六十二、宗教 六十三、政治 六十四、法律 六十五、經濟 六十六、軍事 六十七、藝術 六十八、哲學 六十九、倫理 七十、宗教 七十一、政治 七十二、法律 七十三、經濟 七十四、軍事 七十五、藝術 七十六、哲學 七十七、倫理 七十八、宗教 七十九、政治 八十、法律 八十一、經濟 八十二、軍事 八十三、藝術 八十四、哲學 八十五、倫理 八十六、宗教 八十七、政治 八十八、法律 八十九、經濟 九十、軍事 九十一、藝術 九十二、哲學 九十三、倫理 九十四、宗教 九十五、政治 九十六、法律 九十七、經濟 九十八、軍事 九十九、藝術 一百、哲學

திராண்வரால் குடியேறி வசிக்ரு
ம இத்தியர்களை முற்றிலும் அமை
திக்கக்கருதி கெவ்வமெண்டர் க
மது மதாசாரத்திற்கும் கெவ்வரவற்
திற்கும் பொருத்த மற்ற சகச்சட்
ட மொண்டேசுப்பாதித்திபதும் ஜெ
னஸ் கூட்டிட்டு கமமை கெவ்வ
வ வற்றிபன் அழுக்கி பின்னேக்கு
வாசுதப்பதும் காட்டுவாதுபொது க
மது ஜனத்தலைவர்களை வளிப அ
னாத்ததும் ஆனசலார்த்தை கெவ்
வி ரேரு அச்சட்டத்தைபே சொ
னாடுவததும் கமதகன் பதிப
பதிலு பத்திரங்களை அக்கினிமகிவா
யர்க்கி விட்டதும், அக்கினிமகிவா
வ திராண்வரால் இத்தியர்க்கு கொ
வ்சிய வாக்குறுதிப்படி எவ்வித ச
ட்டும் சேர்த்ததும் அனுபவிக்கிற
தா அச்சட்டத்திற்குப்ப பதிலு
தும் பென் ஒவ்வொருவரும் கீபந
னை செய்து கொண்டதும் சென்
ந துக்கமி பீ முதல் இப்பொழு
தித்தியர் யன்றி பெருத்த கவுடக்
களை அனுப்பியததும், கமது ஜென்
மத்திததும் கண்டிர சிறைச்சாது
காப் பான் காலைபாய் பதித்ததும்,
அங்குக் கொடுக்கும் காப்பாட்டை
தெவ்வாந்தமா பேண்ணியும் ஆப
ரக்கணத்தான இத்தியர்களும் எத
தனைமோ ஜனத்தலைவர்களும் ஜெப
சிய வகுத்த வதும் சென்ற வாத
ம் கமாச் 300 இத்தியர்களும் ஜெப
தாக்கு சென்றிருக்கிறார்கள். ஆ
கையால் கெட்டால் துழியிபாதி
கலை! மெற்கொல்லிய வர்களை
வாந்திரேச சயுகிபத்தையும் பொ
ரு-சேதத்தையும் பெதீப்பாரம்
ல் ஒருதடவைக்கி மூன்ற தடவை
பாகவும் ஜெபில் வதுத்த கிருக்
கே அவர்களைல்லாம் எங்கையா

[illegible]

பாங்கன், ஆகையால் வினாவுக்குத் துணைக்கண் லெவு செபது ஏழ்மத ஸ்தானையினும் சகோதா அன் பை பாருட்ட வேண்டாமா? மிக டர் தேயிந்த மெட்டியர் வானு கு நேட்டியல் பித்தனாக வாக்குவாத மாதாடினும் அளிந்தான் என்னதெ ப்ளர் ஆகையால் கெட்டாய்ச்சித் தற்கள் தந்தாகம் செய்பவேண்டி ய உதவிபாவது திரான்ஸ்வால் ப்ள வுள் பால் பெற்றிட்டு, ன் திரான் ஸ்வாலுக்கு வருபவர்களுக்கு அக் ரத்திலேயே பித்தன்கள் சிபமித்த ம் போடுக்கவேண்டிபது. அதாவ து திரான்ஸ்வாலுக்கு பித்தபுண் டாகம் சிபிப்படுகிறவர்கள், வர் னுக்கு நேட்டியல் கிரஸ்டாயாகக் கொட்டம் ஜெரிதாக்குப் போக வேண்டும். ஜெரிதாக்குப்போக இ ட்டம்மில்லாதார்கள் போகக்கூடா தென் னும் திரான்ஸ்வால் கிரஸ்டம் ஒருவாறும் முடிபெரும் பரிபத்த ம் ஆவட்டே! தந்திரிடுபப்து கல் மென் னும் கொல்லவேண்டும் ஆது தான் கெட்டால் சகோதரர்கள் த ந்தாகம் செய்பும் பொருத்த பேரு தவியாமல் திரான்ஸ்வால் இந்திய ிகள் இத்தனைநாளப்பட்ட கஷ்டத் தை சீர்துக்கிவைத்த நீராக்கி டாதிர்கள் துமான் காத்தியான்கு ம் கெட்டால் இந்தியன் காத்தோ ன் அபிமானிக்கும் வானுதேவரி ஜெனினிடுப்பதை ஸன் பி போகி புலகன் மதந்தெயின் புருவாயோ போல் எஜிபென் தேப்பட்டவு ன் ஒவ்வொரு ஊர்க்கினிலும் விக் கும் தந்தியுமானிகள் யாவர்க்கும் அன்வலுர்க்குக்கும் மேற்கெஸ் ன் இருக்கும் விஷயக்கண் கவனித் தும் ஈயாக் கெட்டுக் கொண் டோம்.

(சங்கதித் தொகுதி)

மேன்மை தங்கிய சூப்பிடுக்கள்
வாதமொன்றின் பத்திரிகையின்
கட்டு.

இராம, சென்ற வாரம் 21உ பத்திரிகை வரப் படித்து மேல் ஊரீட வாசிப்பென்ற கையெப்பப் பிட்டுவாசல் வெளிப் பத்திரிகைக்குக் கைகளைப் பாக்கும்காலம் கம் செட்டாவிடங்கள் இருந்திய திறம்களின் தன்னைப் புகழ்க்க ஏற்பட்ட வெள்ளையர்களின் நடத்தை யாகிய புகழ். சூருதாய் வரத்திறம்க்க இருண்டு குழைக்காதக்கு சூர் குழைக்காதக்கு பாலைபுரம் மறியெரு குழைக்காதக்கு கிளையம் செடுத்த வளம்படதற் கொப்பாடம். வெள்ளையர்களுடன் அங்கத்தவர்தாடும் கைதர்களின் பணக்கலைப் பிடுக்கி வெள்ளையர்களைக் கொன்றே விட்டிருந்த சிவகிட்டு வன் காம கண்டம் பட்டெவ்வகிட்டு அங்கிட்டு வட்டப் புகழ்க்குடன் காம் கொரிய காரியங்களும்க் கண்ணம் பெறும்க் கிறும்க்கு இவர்த்த கீர்ப்பென வுணர்ந்தது. இக்கெட்டாவிட கிணருக்கத்தக்கு முன்பு தாம் ஏற்பட்டிருந்த கிணருக்கத்தின் இவ்விதமாகவும் வெள்ளையர்களுடன் ஒருக கவனித்து யாதொரு கிணருக்கத்தின் கதாவித்து கந்த காமத்தின் இக்கிணருக்கின் கிறுமைகளைப்பார்த்து வெள்ளையர்களை இனி காம் இக்கிணருக்கின் கம் கொந்தருடன் கொந்த பங்க்க் புகழ் கொடுக்கப் பட்டென்றது. இவ்வாணித்து விட்டார்கள். இக்கிணருக்கத்தின் தனிமைப்பென வுணர்ந்த காமத்தின் கிணருக்கின் கிறுமைகளைப்பார்த்து வெள்ளையர்களை இனி காம் இக்கிணருக்கின் கம் கொந்தருடன் கொந்த பங்க்க் புகழ் கொடுக்கப் பட்டென்றது.

பொய்யப் படிவே ஓர் பாடலை
மை ஏற்படுத்தினார்கள். இப்பாட
லையை ஏற்படுத்துவதற்காக வ
ழை இந்தியர்கள் எவ்வளவோ
தொய்வங்களையும் சிலவறிந்தநாள்
ள் இவ்வளவு பணக்காரர்களும் சில
கிட்டு ஏற்படுத்தின பாடலாயி
ய் இந்தியர்களுக்கு பாடலாய் வி
னாவந்தது. இந்தியர்களின் ஆறு
பேரும் தெரிந்த இந்தப் பழத்
தொடங்களை கொண்டு மேன்பா
லையாக ஓர் வெள்ளைக் காசின்
ஒருவரைக் கொண்டு ஒவ்வொரு
கூடங்களுக்குப் பதத்திகொண்டு
வரும் போழுதெல்லாம் ஒரு கு
ழையும் கூறப்படும். அங்கே சந்த
கவையுட்கள். 2 பவுன் 3 பவுனாக்
கு வேலைசெய்த இந்திய உபாத்
தொடங்களை சிலவளும் எடுத்து
விட்டு 15 பவுன் 20 பவுன் கேட்டு
தது வெள்ளையர்களின் உபாத்தொ
டங்கை கொண்டு பதத்தி வாகுங் கா
தத்தில் இந்தியர்கள் தங்களுக்கு
= ஏற்பட்டிருக்கும் பள்ளிகூட
டங்களை சவனிப்பதிலை பென்ற
பள்ளிக் கூடங்களை எடுத்து வி
தொமென்றும் ஏழை இந்தியர்க
ளைப் பழமுத்த ஆரம்பித்தார்கள்.
அக்காலத்திலும் எவ்வளவோ
கூடத்தொடங் கூடம்பாப் பின்னை
தொன் சம்பளம் பொறு தென்ற
கூ. அங்கே வென்றால் பழமுத்த
வ வெள்ளையர்களுக்கு அதிக துண்ட
கையும் செலுத்தி எந்த விதத்தி
லாகவு வானிய் விருத்திக்கு வ
தென்று பென்ற சன்னகை தெ
ண்டு துண்டிவிட் கூடத்தொடங்
தரித்த வந்தார்கள்.
இதோசொன்னகைகளைக்கொண்டு
பொருள்தந்த ஆய்வு சத்தியா

[illegible]

[illegible][illegible]

SECRET

உ. சாத்தனாசாமி முதலியார்
மேலிருந்து

உரணிசுவரல்

தொழில்களெல்லாம் மகாஜனக்
கட்டம். மூன் தொழில்கள்.

2727 14-11-08 09:02

சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கட்டிடம் ஒன்றின் உட்பகுதியில் இருந்து சில காலமாக இங்குள்ள மக்கள் அறியாமல் ஒரு பெரிய தொகுதி கிடைத்துள்ளது. இது
பொருளாதார வளத்தை அதிகரிக்கும் போது பயன்படுத்தப்படும்
தொகுதிக்குரிய அமைப்புகளைக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சி
எனவே இதைப் பொருளாதார வளத்தை அதிகரிக்கும் போது
பயன்படுத்தப்படும் தொகுதிக்குரிய அமைப்புகளைக் கொண்டு
வருவதற்கான முயற்சி எனவே இதைப் பொருளாதார வளத்தை
அதிகரிக்கும் போது பயன்படுத்தப்படும் தொகுதிக்குரிய
அமைப்புகளைக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சி எனவே இதைப்

[illegible]

தேவநகரம் - சென்னை - இராமநாதபுரம்
 என். ம. த. சிவசுந்தரம் என்பவரால்
 திருநெல்வேலி - சென்னை - இராமநாதபுரம்

பேரறிஞர் அண்ணாமலை-11
பேரறிஞரின் சட்டத்தை ஒத்து
மைக்கான் பிரதமர்தான் அஞ்சுது
கரு. 12 வருஷமாய் காதிக்கு வர
ததுக்கும்குறையாய்க் களங்கம்

平定回疆方略卷一百一十五

[illegible][illegible]

திருத்தோன். அற்போதம் என்பது
சாட்சி, திருதயம், உ

பெரிய நகரங்களில் இருந்து வந்தவர்கள்
வாங்கி வந்தவர்கள்
பெரிய நகரங்களில் இருந்து வந்தவர்கள்

42

[illegible]

கி. பூத வகுப்பினர், சென்னை
 வுலித கன், சிம்மீதகன் இரத்த
 மூம் துருது இறது சிம்மூகம்
 ிரிகரகின் கடவுகூரம் பதி
 ககரம் இறதுமலன். க. சென்
 மென்னைவகோமே இரகமபதி
 ககரகி சென்னை. சிம்மூக
 ககரம் துமே இரகமபதி. இரக
 மலன் கி. பதிதிரிதிரி கன்.

தமிழக அரசு தலைநகராக மாற்றியுள்ள சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கட்டிடங்களை மீட்டர் வசதி செய்து கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

பெரும்பாலும் வெளியே சென்றால்
பெரும்பாலும் வெளியே சென்றால்
பெரும்பாலும் வெளியே சென்றால்

1. The first group of people who are not allowed to enter the country are those who are not citizens of the United States.

[illegible]

...வெடிகச்செய்வெடுக்க வாழ்க்கை
புதிய மோதலிய விடப்படுகின்ற
புதிய தவிர விட்டதென்பது
வகை மனதிற்கு நன்கு விளக்கு
பது. இனிமையிலும் உலகம் இந்ந
புர வேண்டு கோலிந்து 1967
ஆக்ட் 19074 இதை சட்ட
வகை தன செய்வெடுக்க வா
ததவகை வருவதற்கு ரீப
புதிய

[illegible]

டி.சி. கெலர்ன்மென்ட் டிரிடம் தலைவர்
 கம் பார்ட்மென்ட் டிரிடம் தலைவர்
 கெலர்ன்மென்ட் கெலர்ன்மென்ட்

1. The first part of the document is a title page. It contains the title "THE HISTORY OF THE UNITED STATES OF AMERICA" and the author's name "BY JAMES MADISON".

[illegible]

மெலாடாசிடம் அகப்பட்டு விழி
கும் பரிதாபத்தை கண்ணில்து
ன்மலர் மல்கு விரைந்தபாங்கு
கிழது. கிடைத் துதிப்ப பரி
தவா துன்ம (புரி)யே தன்ம
வெறுத்துச் சொன்னதேன்
ன் (பாதி) பொன் சகலம் மின்
ப் காதி காப்பகன் காப்படு
சுப்பாடை காப்படுத் தொ
புறக்கள் வெண் தன்மைத்

(வேந்தம் வெங்கம்) திரைப்படம்
 கல்யாணசுந்தரம் சேய்ஞானம்
 ம் அனந்தி சேஷத் துள்ளிச்
 க்க கோபுரம் மார்த்தாண்டம் திரை

ஸ்ரீமதாஸித்தன்
 கோமட்டிப் போ
 கொடிய துன்பங்க
 ள்கள். இத்தியர்கள்
 திருப்ப பொருத்த

கனின் கொடும்பு

கருத்து உண்டாகத்
 துன்பமுண்டாகி
 நோ, மிகிடத்து கே
 தும் ஈந்த கவர்ன்
 மும் இப்பொருளை
 கருத்திருந்து கெட
 விடுங்கள் விடுங்கள்
 சொல்லு ஜனங்கள்
 மாயை இத்தகைய
 கற்பனை தோன்ற
 கள் கருவியை ம
 கருத்து இத்தப
 மூலமே வேண்டா
 திருட்டு செய்து
 உடனே சரியான
 புத்தேன், இத்த
 தீததவையுடன் ஜெ
 யந்திரத்தின் மென்
 கம் பொருத்தி
 தகவர்களை, தத்த
 சிறப்பித்துக் கொள்

4. இத்திட்டத்தின்
முடிபுகள் பற்றி
இருந்து வந்திருக்கி
தான் தெரியும்.
இதன் பின்னர்
பெரிய அளவு
பெரிய அளவு, அல்ல
இருந்து வந்திருக்கி
இருந்து வந்திருக்கி

என்னுடைய பங்கிலே சிற
பெரிசெய்யும், சில
தெரியாததென்கிறேன், இன்

